

RECUNOAȘTEȚI ZIUA ȘI MESAJUL EI

Bună dimineața, prieteni. Să rămânem o clipă în picioare.

Scumpule Dumnezeu, noi ne-am oprit puțin din vâltoarea acestei vieți ca să primim ceea ce ne-ai pregătit pentru minutele și ceasurile următoare, ca să-Ți aducem slavă și onoare, să predicăm Cuvântul Tău și să Te cunoaștem mai bine. Pentru aceasta ne-am adunat astăzi aici. Îți mulțumim Dumnezeule, că există oameni care sunt dornici și pregătiți să vină și să asculte. Ei cred, în ciuda situației și a timpului în care trăim. Îți mulțumim pentru aceasta.

O, Dumnezeule, Îți suntem mulțumitori pentru marea Ta putere de vindecare și pentru făgăduințele din Cuvântul Tău. O, cum ard inimile noastre, când auzim aceste mărturii! Tot felul de dureri au venit peste oameni, dar Tu i-ai vindecat prin harul și puterea Ta, conform făgăduinței Tale. Acum ei sunt aici, depun mărturie și îl laudă pe Dumnezeu. Îți mulțumim pentru aceasta și dorim să ascultăm mesajul pe care ni l-ai pregătit pentru acest ceas. Atunci când citim Cuvântul Tău, Te rugăm să ne dăruiești contextul a ceea ce citim. Fie ca voia Ta să se facă în toate lucrurile, căci o cerem în Numele Domnului Isus. Puteți să vă așezați.

Este un prilej minunat să fim astăzi aici. Sunt așa de bucuros pentru voi toți. Fratele Wood, fratele Roy Robertson și mulți alți frați au lucrat mult în ultimele zile ca să pregătească această clădire pentru acest prilej, cu aerisirea necesară, pentru că au văzut cât ați suferit duminica trecută. Au avut ceva bani în casieria comunității, s-au pus pe treabă folosind banii dăruți de oameni, ca să ședeți mai comod în timp ce ascultați mesajul. Astăzi este cu mult mai bine și mai răcoare. Îi mulțumim lui Dumnezeu și vouă pentru această posibilitate.

Mă bucur că îl văd pe fratele Roy Borders aici. El a vrut să rămână azi aici în spate,

dar eu i-am spus să se așeze cu scaunul lui lângă ceilalți predicatori. Însă el nu a făcut-o. După cum știți cu toții, fratele Borders este reprezentantul nostru pe câmpul misiunii. Eu sunt bucuros că-l văd pe fratele Borders și pe mulți alți predicatori și prieteni în mijlocul nostru.

Când ne-am gândit în cursul săptămânii la această întâlnire, am zis: „Dacă voi ajunge duminică acolo, îl voi pomeni pe fiecare predicator și pe ceilalți prieteni în parte.” Dar când ajungi aici, ești așa de ocupat cu mesajul încât uiți aproape tot ce voiai să faci.

De luni într-o săptămână trebuie să mă întorc în Arizona pentru că cei mici încep școala la Tucson. Apoi mă întorc aici. Soția mea trebuie să fie din timp acolo, pentru a-i înscrie pe copii cu două săptămâni înainte de a începe școala.

Acesta este concediul meu. După cum știți, am predicat din luna decembrie până în iulie. Dacă voiește Domnul, acesta va fi timpul meu de odihnă și de concediu, și în caz că nu vine vreo altă chemare de undeva, voi merge la vânătoare.

Dar dacă Domnul mă va chema la altceva, nu este rău nici asta. Dumnezeu este întotdeauna pe locul întâi, și eu doresc să-I dau prioritate. Și voi doriți lucrul acesta. Dar dacă nu vine vreo chemare anumită și va fi voia Lui, mă voi duce două luni la vânătoare ca să mă odihnesc.

Voi nu înțelegeți, iar lumea nu va ști niciodată prin câte trec eu. Este o presiune imensă. Nu este de mirare că Domnul le-a zis ucenicilor Lui, când a umblat cu ei: *„Veniți la o parte într-un loc liniștit și vă odihniți.”* Eu înțeleg aceasta mai bine pe zi ce trece, căci anii mei se înmulțesc. Dacă îmbătrânești înțelegi asta. Voi ați auzit că păstorul nostru a spus: „Amin.” Noi înțelegem că nu mai suntem tineri după ce am trecut de cincizeci de ani și avem nevoie de timp și de liniște.

Suntem așa de mulțumitori pentru mărturiile pe care le-am auzit înainte. Soția mea

a fost ieri la doamna Woods, și a fost de față când au venit niște oameni din Alabama și au povestit despre lucrările mari pe care le-a făcut Domnul în acele adunări, unde copiii mici au fost vindecați și s-au întâmplat multe altele. Ar dura mult dacă am povesti totul pe rând.

Îmi amintesc de ceva... Cred că cineva mi-a spus că sora Larsen a fost acum două duminici aici cu un copil mic. Eu nu știam nimic despre aceasta, dar probabil este un nepoțel de-al ei care urmează să fie binecuvântat. Ea a adus copilul din Chicago până aici. A fost foarte amabilă cu noi; o respectăm foarte mult. Ea a adus un copilăș din Chicago ca să fie binecuvântat. Călătoria a durat mult timp, dar ea a considerat un lucru de preț ca micuțul să fie dăruit Domnului. De aceea o rog pe sora Larsen să vină în față cu copilul, în timp ce vorbesc, pentru a fi binecuvântat. Până vine sora, vreau să mai spun că niciodată nu mi-a fost așa de greu să pregătesc un mesaj, însă ieri seară l-am primit. Toată săptămâna m-am retras în camera mea când mă întorceam de la vizite, căutând ceva potrivit pentru ceasul acesta. Dar nu-mi venea nimic în gând. Ieri am coborât în pivniță; mi-era foarte cald, de aceea m-am așezat în pivniță, am luat Biblia și am vrut să citesc, dar m-a cuprins somnul. Apoi m-am trezit, am băut un pahar cu apă și am încercat să-mi revin, ieșind afară. Am mers puțin încolo și înapoi, apoi m-am așezat pe trepte.

Cineva a trecut pe acolo și m-a văzut cum ședeam pe trepte fără cămașă. Era foarte cald. Ei mi-au făcut semn, dar nu am înțeles dacă m-au salutat pe mine. Poate au fost dintr-un sat sau dintr-un oraș. Ei m-au salutat, dar eu eram așa de adâncit în gânduri, încât i-am observat abia după ce trecuseră, și i-am salutat la rândul meu, făcând semn.

Ieri seară m-am urcat în mașină și am plecat în direcția Charleston cu speranța că voi primi ceva. Se părea că Domnul vrea să-mi spună ceva, dar Satan încerca să mi se pună în cale, ca să mă oprească de la aceasta. Eu mă gândeam: „Dacă el face aceasta, aștept mai departe.” O să bat la ușă până când El îmi va deschide. Nu demult s-a întâmplat ceva; a fost la scurt timp după ora șapte. Mă trezisem cam de dimineață. Ieri am fost puțin bolnav. Am mâncat porumb, dar din cauza căldurii nu mi-a căzut bine, și încercam să scap cumva de greața aceea. Dar azi dimineață, către ora opt, mi-a apărut un text biblic care m-a uimit. Imediat am urmat firul și

legăturile din Sfânta Scriptură, și am terminat doar acum câteva minute. Deci este posibil ca Dumnezeu să aibă în dimineața aceasta un mesaj pentru noi, mesaj pe care Satan dorește să-l țină departe.

Dorești să aduci copilașul aici, soră Larsen? (Fratele Branham binecuvântează copilul). Dumnezeu să fie cu voi și să vă ajute.

Duminica trecută v-am chemat la două servicii divine și anume: înainte de masă și seara. Este greu pentru voi. Eu am aflat că unii dintre voi au călătorit de departe, iar dimineața următoare au lipsit de la serviciu. Totuși vă fac cunoscut de acum serviciile divine pentru duminica viitoare, chiar dacă trebuie să ne despărțim pentru o săptămână. Unii vor rămâne probabil și pentru deseară. Desigur, mulți din voi. Cine ar dori să avem în seara aceasta un serviciu divin? Cine dorește abia duminica viitoare? Ridicați mâinile! Părțile sunt egale.

Mesajul pentru azi este lung, dar nu știu cum am putea face altfel. Știu că am participat aici pentru stabilirea rânduielii în biserică, dar poate ați observat că am zis că aceasta nu are valabilitate atunci când se înregistrează predici pe bandă. Aceasta se înregistrează pe bandă. Dacă Domnul voiește, poate ar trebui să venim în seara aceasta și la fel duminica viitoare. Dacă în săptămâna aceasta nu primiți nici o veste, atunci să veniți și duminica viitoare. Eu nu vă chem de două ori cu plăcere, dar simt că ne rămâne puțin timp. Gândiți-vă, dacă timpul mai continuă, noi nu vom mai avea multă vreme acest prilej. Ceva se va întâmpla: sau legea ne va opri, sau Satan se va vârî printre noi și vă va împrăștia. Așa a fost întotdeauna. Ceva se va întâmpla. De aceea să răscumpărăm orice minut în care suntem împreună.

Celor care trebuie să vă întoarceți în seara aceasta, vă spun că va fi ca și în ultima duminică. Eu am adus atunci un mesaj scurt. Dacă trebuie să vă întoarceți astăzi acasă și doriți să aveți banda, v-o trimitem cu plăcere. Dacă nu, voi predica și în seara aceasta, dacă va fi cu voia Domnului.

leri sau alaltăieri am găsit o notiță, pe care am scris-o mai demult din memorie. În această notiță se aflau două mesaje, unul se numea: „Puțuri crăpate”, iar celălalt: „A semăna vânt și a recolta furtună.” Mesaje evanghelice simple. Dar în dimineața aceasta ne ocupăm de probleme de învățătură. În seara aceasta voi vorbi despre „Puțuri crăpate” sau despre „A semăna vânt și a recolta furtună”.

Acum doresc să citesc din Sfânta Scriptură. Vă simțiți bine? Atunci spuneți: „Amin.” Așa este bine. Deschideți Bibliile la prorocul **Osea**, de unde vrem să citim unele versete din **capitolul 6**. Să ne ridicăm în picioare.

Scumpe Doamne, nu suntem vrednici să luăm această Carte în mâinile noastre, pentru că citim în această Scriptură că nimeni în cer și pe pământ, nici sub pământ nu a fost vrednic să deschidă Cartea și să privească înăuntru. Dar a venit Unul care semăna cu un Miel care a fost jertfit. EL a luat Cartea pentru că a fost vrednic și a deschis pecetele ei. În dimineața aceasta privim spre El ca să ne descopere conținutul și contextele acestei Cărți, pentru că este Cartea Răscumpărării. Toți cei răscumparați sunt scriși în această Carte și doresc ca și noi toți să ne găsim în această dimineață locul corespunzător timpului în care trăim. Ne rugăm pentru aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Să citim din prorocul **Osea 6.1-11**.

„Veniți, să ne întoarcem la DOMNUL! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; EL ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănille.

EL ne va da iarăși viața în două zile; a treia zi ne va scula, și vom trăi înaintea Lui.

Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe DOMNUL! Căci El se ivește ca zorile dimineții, și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul!”

Ce să-ți fac, Efraime? Ce să-ți fac, Iudo? Evlavia voastră este ca norul de dimineață, și ca roua care trece curând.

De aceea îi voi biciui prin proroci, îi voi ucide prin cuvintele gurii Mele, și judecățile Mele vor străluci ca lumina!

Căci bunătate voiesc, nu jertfe, și cunoștință de Dumnezeu mai mult decât arderi de tot!

Dar ei au călcat legământul, ca oricare om de rând; și nu Mi-au fost credincioși atunci.

Galaadul este o cetate de nelegiuți, plină de urme de sânge!

Ceata preoților este ca o ceată de tâlhari, care stă la pândă, săvârșind omoruri pe drumul Sihemului; da, se dedau la mișelii.

În casa lui Israel am văzut lucruri grozave; acolo Efraim curvește, Israel se spurcă.

Și ție, Iudo, îți este pregătit un seceriș, când voi aduce înapoi pe robii de război ai poporului Meu! ”

Doamne Isuse, descoperă-ne prin Duhul Sfânt conținutul și legătura necesară, care este după voia Ta, în timp ce noi Te așteptăm în continuare, în Numele Domnului Isus. Amin.

Tema mea din această dimineață sună astfel: **„Recunoașteți ziua în care trăiți**

și mesajul ei.” Duminica trecută noi am vorbit despre „Sărbătoarea trâmbițelor,” iar acum doresc să priviți puțin la împărțirea timpului lui Dumnezeu pentru Israel.

Astăzi vrem să procedăm ca într-o lecție duminicală, pentru că doresc să recunoașteți timpul în care trăim și să înțelegeți totul. Așa cum puteți vedea, timpul este pe cale să se sfârșească. Chiar din cauza aceasta ar trebui să recunoașteți timpul și ceasul, și la fel semnul și mesajul pe care trebuie să-l primiți.

Duminica trecută am vorbit despre ultimele șapte trâmbițe din Biblie și am încercat să predic despre ele. Eu am crezut că și acestea vor apărea în descoperire, exact ca pecețile, dar pe urmă am observat că la deschiderea fiecărei peceți s-a întâmplat, de fapt, ceva deosebit.

Atunci când am vorbit despre cele șapte Biserici, totul a fost atât de desăvârșit, încât însuși Duhul Sfânt a venit în mijlocul nostru și a confirmat. Evenimentul a fost publicat în ziare și răspândit în întreaga țară. EL a arătat-o în lună și pe cer. Cu săptămâni și luni înainte de a fi avut loc, El ne-a arătat totul desăvârșit; ne-a descoperit totul aici, în capelă. EL ne-a făcut cunoscută desfășurarea lucrărilor în timp, apoi ni le-a arătat în lună și în soare. A descoperit-o chiar și în relația dintre națiunile din timpul acesta, atunci când ierarhul din Roma a călătorit în Palestina. Se pare că a fost primul papă care a făcut aceasta de la Petru încoace, despre care ei spun că ar fi fost primul papă. Totul a fost deosebit de puternic.

Încă înainte de deschiderea pecetilor care au ascuns toate acele taine, eu am desenat pe tablă pe baza unei vedenii, cele șapte epoci ale Bisericii. Dumnezeu știe că nu am știut că după un an și șase luni, El va confirma totul prin luna de pe cer și că ziarele o vor publica în întreaga țară. Eu nu am știut lucrul acesta. Nu am știut nici faptul că va exista o eclipsă tainică de lună care simbolizează de fapt epoca Laodicea. Ziarele au publicat doar cele șase epoci, pentru că epoca aceasta este total întunecoasă.

Ați înțeles importanța duhovnicească? Dumnezeu a arătat-o pe cer. Atunci când

am spus-o aici pe pământ, am mai lăsat așa cum puteți vedea în desenul acela, încă o parte luminoasă. Așa va fi înainte ca cei aleși să fie chemați de pe pământ. De aceea am desenat în felul acesta epoca a șaptea a Bisericii. Dar după ce Dumnezeu a arătat totul pe cer, epoca arăta întunecoasă. Poate că aceasta arată că ultimul este deja chemat afară din epoca Laodicea. Noi nu știm aceasta. Despre asta se poate ține o predică.

Dacă observați mai departe, înainte de deschiderea Peceților despre care eu nu știam ce vor conține, El a vorbit aici în capelă și m-a trimis la Tucson, Arizona. Eu v-am spus tuturor ce se va întâmpla. În mijlocul nostru este un om care a fost de față și a trăit evenimentul ca și mine, exact așa cum s-a vorbit dinainte aici, în capelă. Șapte îngeri urmau să vină. Ziarele și revistele din toată țara au publicat-o: o lumină tainică în forma unei piramide, așa cum o desenasem și cum v-am arătat-o, s-a ridicat de pe loc, acolo unde au stat îngerii. Lumina a ajuns la o înălțime de circa patruzeci de kilometri și o lățime de aproape cincizeci de kilometri. Ea s-a ridicat deasupra Tucsonului, Arizona, unde a avut loc evenimentul, dar a fost vizibilă și în celelalte state. Eu nu vreau să vă impun ceva, dar Dumnezeu vrea să ne facă cunoscută importanța duhovnicească a acestui ceas.

Mesajul de după eveniment a descoperit cele șapte Peceți care au conținut tainele ascunse ale Bibliei, învățăturile care sunt acum atacate cu vehemență de lumea întreagă și pe care le declară a fi greșite.

În Arizona ei au făcut benzi, pentru a prezenta niște lucruri pe care spun că le-aș fi zis eu, deși nu este adevărat. Gândiți-vă numai la vedenia și evenimentul din Arizona. Biblia spune că ar fi mai bine pentru cineva să-și lege o piatră de moară de gât, decât să amăgească. Biblia vă avertizează să nu scoateți sau să adăugați un Cuvânt; fie el predicator sau orice ar fi. Oamenii prezintă tâlcuirile lor proprii despre Cuvântul care a fost dat, spunând lucruri pe care eu nu le-am spus. Acesta nu este Cuvântul meu, este Cuvântul Lui, și „*Dacă cineva adaugă sau scoate ...*”

În vedenie i-am văzut pe acești proroci, așa cum v-am spus acum câteva duminici. Totul va fi exact așa. Am spus: „Așteaptă.” Cât timp m-am luptat eu,

Dumnezeu nu a putut face nimic. De aceea vrem să lăsăm totul în seama Lui, căci EL poartă de grijă.

Duminica trecută am predicat despre zilele acelea de sărbătoare. Între serbarea Trâmbițelor și ziua de Rusalii era un timp mai lung. Până la Rusalii erau exact cincizeci de zile. „Rusalii” înseamnă „cincizeci”, și atunci era strânsă recolta, cele dintâi roade. Cele dintâi roade erau un simbol spre cele dintâi roade ale Duhului Sfânt care urma să fie turnat peste oameni. Noi știm că neamurile au devenit părtașe ale acestor cincizeci de zile în care Dumnezeu a scos un popor din mijlocul lor pentru Numele Său. Serbarea Rusaliilor. Noi am trecut prin această serbare lungă a Rusaliilor. În aceste cincizeci de zile se încadrau exact șapte Sabate. Cele șapte Sabate simbolizează cele șapte epoci ale Bisericii, în care El scoate un popor dintre neamuri pentru Numele Său. La sfârșitul celor șapte Sabate urma să fie o zi de împăcare, în care să răsună trâmbițele. Trâmbițele urmau să anunțe un post, pentru că în ziua aceasta trebuia adusă jertfa de ispășire. Noi am constatat că cele șapte Trâmbițe se referă numai la Israel.

Domnul nu mi-a permis să predic despre cele șapte Trâmbițe. Eu am intenționat să anunț că voi predica despre cele șapte Trâmbițe; pregătisem chiar și localurile pentru adunări. Apoi am spus: „Ceva mă oprește totuși!” Dar Billy a lucrat mai departe cu noi la instalația de aerisire ca s-o terminăm, pentru că în 8-10 zile urma să predic despre cele șapte Trâmbițe. Închiriasem pentru această temă auditoriul școlii, dar Duhul Sfânt nu mi-a îngăduit s-o fac dintr-un motiv necunoscut de mine. Eu m-am întrebat de ce, apoi i-am spus soției mele: „Mă duc în cameră să mă rog.” M-am rugat sincer Domnului, iar EL mi-a descoperit că Trâmbițele răsună în timpul Pecetii a șasea și că eu predicasem de fapt despre aceasta. Vedeți, totul este în mâna supranaturală a lui Dumnezeu. Trâmbițele se referă la Israel, iar noi am vorbit despre acestea în Pecetea a șasea care se referă la timpul de strâmtoare ce vine peste Israel.

Timpul neamurilor este simbolizat prin serbarea Rusaliilor. Toate Trâmbițele răsună în timpul pecetii a șasea. Noi am amintit despre aceasta, duminica trecută în predica: „Sărbătoarea trâmbițelor”, în caz că doriți s-o ascultați. Ce scop urmau să aibă aceste Trâmbițe? Să-i împingă pe toți evreii în patria lor, aducându-i din lumea

întreagă. Ei trebuie să fie acolo. Prin deschiderea pecetilor noi știm că cele șapte trâmbițe vor răsuna în pecetea a șasea.

Prin mesajul îngerului al șaptelea trebuia să fie deschisă taina Pecetilor. Răsună din nou chemarea către lucrătorii din ceasul al unsprezecelea, care vor primi aceeași răsplată ca lucrătorii din primul ceas. Aceasta ne-a învățat Domnul Isus. EL a vorbit despre lucrătorii care au fost chemați în via stăpânului în zorii zilei. Ei urmau să primească plata zilnică în valoare de un dinar. La amiază au mai venit și alți lucrători. Chiar și în ceasul al unsprezecelea, în ultimul ceas al zilei, au fost chemați lucrători în via, primind aceeași plată ca cei ce lucraseră de dimineață. Totul este desăvârșit.

În ziua de Rusalii s-au ridicat mesagerii primului ceas, vestind adevărul Evangheliei. A urmat epoca întunericului în care ei au fost opriți. La amiază au apărut Luther, Wesley și alții, iar la sfârșit trebuia să apară mesajul serii prin care să primim aceleași lucruri ca cei de la început. Mesajul serii trebuie să restituie aceleași valori și să reașeze totul în starea de la început.

Vă amintiți de vedenia pe care am avut-o în ultima săptămână? O privire de ansamblu asupra Miresei. În vedenia aceasta am văzut cum pășește o mireasă drăgălașă. Eu nu mă gândisem la așa ceva; ședeam doar afară privind drept înainte. Apoi a venit Mireasa. Lângă mine am auzit un glas care zicea: „Aici este o prezentare a Miresei.” Apoi ea a trecut pe lângă mine. Puteam vedea că este tânără și drăguță; avea un pas foarte frumos, nu ca de marș, însă grațios și feminin, așa cum pășește o femeie. Ea a venit așa dintr-o parte spre mine, a trecut prin stânga mea și a dispărut.

Apoi, El m-a îndreptat spre dreapta și mi-a arătat fiecare biserică, cum a apărut în fiecare epocă în parte. O, ce vulgar! Ultima a fost aceea din epoca Laodicea. Ea era condusă de o vrăjitoare. Ele erau atât de imoral îmbrăcate, arătau așa de nesoave și pășeau în pas de twist și rock. Femeile acestea pășeau în pas de twist și țineau doar o hârtie gri în fața lor, așa de fățarnice erau. Gri este o culoare între alb și negru; este o culoare înșelătoare. Această hârtie o țineau în fața lor –

așa cum sunt „fustele” acelea franjurate din Hawaii cu care se ține dansul ploii, iar de la talie în sus, erau dezbrăcate de tot. Pășeau în pas de twist și se mișcau după acea muzică. Atunci când se apropiau de mine s-a spus: „Aceasta este biserica!”

După ce a trecut de mine, simțeam că mi se oprește inima, deoarece mă gândeam: „Dacă aceasta este ceea ce vrem să prezentăm ca mireasă înaintea lui Hristos... Ce străduință și muncă s-au depus pentru a prezenta lui Hristos o mireasă, iar acum o astfel de prostituată să fie mireasa lui Hristos!” Aceasta m-a îmbolnăvit în interiorul meu.

Când a trecut pe acolo pe unde ne aflam, se acoperea doar cu o hârtie gri; se sucea și se învârtea în timpul mersului de pe o parte pe alta ca în dansurile moderne pe care le avem astăzi. Purtarea ei era pe deplin vulgară și imorală în timpul mersului.

Eu nu sunt răspunzător pentru aceste lucruri și pot să spun numai ceea ce am văzut. Dumnezeu este Judecătorul meu. Aceasta era biserica din Statele Unite. Așa cum treceau prin fața mea, vedeam că spatele lor nici nu era acoperit. Mi s-a făcut rău și m-am simțit bolnav.

Apoi El a spus: „Mireasa va veni încă o dată să se prezinte.” Și a venit Mireasa! Ea arăta exact ca prima; ca cea de la început. Inima mea sărea de bucurie, pentru că știam acum că va exista o Mireasă care va fi la fel de îmbrăcată și de arătoasă ca cea de la început. Aceasta trebuie să fie chemată afară. Eu știu că acesta este adevărul. Dacă aceasta nu corespunde, atunci fiecare vedenie pe care am avut-o în trecut este greșită. Dar fiecare din voi știe că tot ce ne-a spus El vreodată, a fost adevărat. S-a împlinit.

Puteți să vedeți cât de murdară este această biserică modernă care se auto-numește „biserica”?

Fratele Ruddell, un frate scump care stă acolo lângă perete, a spus nu demult, că el vede totul ca un vlăstar de viță. Noi am vorbit nu demult despre această temă. Fratele Ruddell era neliniștit despre starea timpului și a duhului din biserici și cum cedează totul. Predicatorii de pretutindeni vin la interviuri și întreabă: „Ce s-a întâmplat, frate Branham? Ce s-a întâmplat?” Fratele Ruddell a întrebat și el: „Aceste comunități trăiesc din duhul Satanei sau din ce?”

„Nu,” am răspuns eu, „vlăstarul trăiește din puterea viței.” Chiar și o creangă de lămâi va crește într-un portocal, dar nu va produce portocale, deși trăiește din puterea de viață a pomului. Tot așa este și așa-zisa biserică: doar un vlăstar altoit care trăiește sub numele unei religii și sub numele unei comunități. Catolicii și protestanții sunt vlăstare care își trag puterea din viță, dar poartă roada a ceea ce sunt, pentru că nu s-au pocăit. Ei nu făceau parte din planul original al lui Dumnezeu. De aceea trebuie să respingă Cuvântul și să producă o altă roadă. Pomul original și rădăcinile lui au fost rânduite să producă portocale în portocal, căci Isus a spus: *„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele.”*

Dar dacă pomul acesta va produce o altă mlădiță prin puterea sa, aceasta va produce roada originală. La sfârșitul viței, în timpul de pe urmă, trebuie să apară o restituire a tuturor acestor lucruri. Trebuie să vină o restituire, lumina serii, ca să lumineze toate lucrurile și să le așeze la locul lor. Dar mlădița va ieși din viță, nu dintr-o denominație altoită, ci va fi un produs original al Cuvântului și va apărea spre seară. Atunci va fi din nou lumină. Pentru coacere este nevoie de lumină. Vedeți cât de desăvârșită este Scriptura? Este o zi care nu este numită nici zi, nici noapte. Fără soare nu se coace nici o roadă. Indiferent cât ați predica, sau ce ați face, roada se coace numai în urma descoperirii și se confirmă doar prin Cel ce a spus: *„EU sunt Lumina lumii.”* Cuvântul. Trebuie să apară o putere, Duhul Sfânt însuși, pentru ca cele promise de El să ajungă la coacere, să se împlinescă și să se confirme. Lumina serii va ajuta la aceasta. Ce timp!

În timp ce mărșăluia, Mireasa de la sfârșit era exact ca cea de la început. Dar apoi am văzut cum ea ieșea din cadență și încercam s-o aduc înapoi în ordine. O, cât de mult s-ar putea discuta despre timpul acesta și despre lucrurile care se petrec acum!

Osea spune în capitolul 6.1: „*Veniți să ne întoarcem la DOMNUL.*” Gândiți-vă, că el a zis că ei vor fi împrăștiați, și așa s-a întâmplat. El i-a chemat să se întoarcă la Domnul, după ce au fost risipiți, pentru că El îi va vindeca. Ei au fost ruți în bucăți, au fost orbiți. Exact aceasta s-a întâmplat, dar „*EL ne va vindeca, El ne va lega rănilor.*” Conform Ezechiel 37, valea era plină de oaze. Ezechiel a văzut și întoarcerea lor. Observați ce a zis Osea: „*După două zile ne va vindeca, ne va înviora.*” După două zile, El îi va aduce înapoi. **„A înviora” nu înseamnă „a învia”**. Eu am căutat cuvântul acesta în dicționar: **„A înviora”, înseamnă „a reanima”**; este un cuvânt des folosit și este în legătură cu o „trezire”. „*EL ne va înviora, ne va reanima după două zile.*” Aceasta ar fi deci în ziua a treia. „*EL ne va primi din nou, după ce ne-a răspândit, orbit și lovit.*”

Voi știți că iudeii au fost orbiți doar pentru ca noi să putem vedea. Ei au fost ruți ca națiune și împrăștiați; L-au respins pe Mesia al lor, pentru ca noi să-L putem primi. Un popor urma să fie chemat afară dintre neamuri pentru Numele Său. Femeia acceptă numele soțului ei, ceea ce înseamnă că oamenii care nu văd Numele Domnului Isus Hristos pentru botez, sunt orbiți. Este ceva rău, dar așa trebuie să fie. Iudeii nu puteau să-L recunoască. Numai cei ce sunt rânduiți dinainte Îl pot vedea. Altfel nu Îl veți recunoaște niciodată. Iudeii nu au putut înțelege că El este Mesia al lor, deși erau învățați și teologi, oameni învățați care citeau aceeași Biblie pe care o citiți și voi. După ce ni s-a făcut cunoscut, putem vedea totul clar; vedem că El este Mesia. Dar ei nu au putut să vadă aceasta și nu o pot vedea nici astăzi. Este scris în prorocie că și ei vor fi orbiți.

Despre biserica acestui veac s-a prorocit că ea va fi orbită pentru a respinge mesajul din timpul seriei. Acest lucru este scris în Apocalipsa 3: „*Tu ești sărac, și ai nevoie de milă.....*” Observați însă starea Bisericii din vedenie. Ea este goală și oarbă, și nu știe. Doamne Isuse, ai milă de noi. Biblia spune că ea este goală. Niciodată până acum nu am văzut lucrurile în felul acesta. Biserica din Laodicea este goală. Atunci când am văzut-o în vedenie, era dezbrăcată și nu știa. Până acum n-am văzut aceasta.

Cât de mulțumitori ar trebui să fim! Nu este de mirare că suntem deja plini de mulțumire. Totuși simt că noi nu prețuim încă suficient de mult aceste lucruri pe

care ni le arată Dumnezeu.

Goală! În vedenie era goala și nu știa! Ea este orbită, așa cum era orbit Israelul, pentru ca neamurile să aibă acces la mântuire. Acum neamurile sunt orbite pentru ca Mireasa să fie scoasă afară, iar Israelul să serbeze sărbătoarea Trâmbițelor. Totul este desăvârșit! *„După două zile ne va înviora din nou (ne va dăruia o trezire) și ne strânge din nou (vorbesc despre iudei și acele trâmbițe)... ca să trăim înaintea Lui.”* Aici în Osea, Biblia spune: *„...ca să trăim înaintea Lui, (sau să avem viață veșnică).”* Este același lucru ca *„să avem viață în fața ochilor Săi”* viața Lui proprie, viața veșnică. *„A trăi înaintea ochilor Săi.”* *„Cea dedată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.”* EL a promis că Israelul va trăi înaintea ochilor Săi, deși este încă mort față de Rusalii.

Fiți atenți! *„După două zile!”* Aceasta nu se referă la două zile a câte douăzeci și patru de ore, pentru că asta s-a vorbit cu sute de ani în urmă. **Două zile la Domnul înseamnă două mii de ani.** De atunci au trecut chiar două mii șapte sute de ani, pentru că Osea a scris aceste cuvinte cu șapte sute optzeci de ani înainte de Hristos. Deci, făgăduința a fost dată acum două mii șapte sute de ani. El a spus: *„După două zile (adică a treia zi), El ne va înviora și vom trăi înaintea ochilor Săi.”* Acolo se rânduiesc trâmbițele. Acesta este ceasul în care trăim.

Evreii au fost împrăștiați și orbiți, dar au fost strânși din nou. Observați aceasta? Ei au fost risipiți din Palestina în întreaga lume; au fost orbiți ca să-L respingă pe Mesia. Dar acum sunt strânși iarăși în țara lor și pregătiți pentru trâmbițe, ca să recunoască împăcarea. Biblia spune că după ce Biserica va fi luată, și ei vor vedea semnele cuielor, Îl vor întreba: *„De unde ai aceste semne?”* și EL va răspunde: *„Aceste răni mi s-au făcut în casa prietenilor Mei.”* (Zaharia 13.6). EL a spus că fiecare familie va plânge, ca cineva care și-a pierdut pe singurul fiu. Gândiți-vă, la sărbătoarea în care răsunau trâmbițele: ei trebuiau să plângă și să postească pentru Jertfa de ispășire care a fost omorâtă. Dar ce au făcut? Au respins-o.

Ei sunt în țara lor. Au fost împrăștiați și orbiți, dar acum sunt strânși din nou. Trâmbițele răsună în timpul peceții a șasea, pentru a-i strânge. A șaptea este

„marea trâmbiță ” așa cum am prezentat-o în ultima duminică. Cele șase trâmbițe răsună în timpul peceții a șasea, așa cum ne-a fost descoperit la deschiderea peceții a șasea. Totul are loc în același timp. Aceasta este valabilă numai pentru iudei, în timp ce pentru noi sărbătoarea Rusaliilor durează aproape două mii de ani.

Au trecut aproape două mii șapte sute de ani de la evenimentul citit în Osea, când el a spus că ei vor fi strânși din nou în a treia zi. După două zile, adică în ziua a treia, ei vor fi strânși din nou și vor primi viață înaintea Lui. Recunoașteți făgăduința? Ceasul este scris pe deplin pe perete, iar noi recunoaștem timpul în care trăim acum.

Iudeii sunt în patria lor și așteaptă serbarea Trâmbițelor pentru a recunoaște ispășirea și împăcarea. Ei așteaptă venirea Sa ca să plângă pentru că prima dată L-au respins. De aceea sunt în patria lor și așteaptă. Totul este la locul potrivit.

Ca predicator al Evangheliei, eu nu văd ce ar trebui să se mai întâmple, decât plecarea Miresei. Mireasa trebuie luată de pe pământ înainte ca Israelul să recunoască ce s-a întâmplat. Ei au fost împrăștiați și orbiți, dar acum au fost strânși din nou. Ce trebuie să se mai întâmple? Mireasa trebuie luată! Ei trebuie să aștepte plecarea Miresei, apoi vor apărea cei doi proroci din Apocalipsa 11, pentru a-i strânge la serbarea Trâmbițelor. Prin această lucrare ei vor recunoaște ce au făcut. Observați? Cei 144.000 de aleși vor fi chemați în timpul peceții a șasea. Între trâmbița a șasea și a șaptea, se întâmplă ceea ce este descris în Apocalipsa 11. Totul corespunde exact cu pecetea a șasea.

Ce trebuie să se întâmple acolo? Ce se întâmplă? Se vor ridica cei doi martori: prorocii Moise și Ilie. Iudeii îi cred doar pe prorocii lor. Ei se vor ridica cu semnul prorocilor. Lucrarea lor va fi una profetică, iar prin ceea ce fac vor dovedi că firea voastră nu se va schimba când veți părăsi lumea aceasta. Dacă aici sunteți un mincinos, veți fi și acolo un mincinos. Dacă aici sunteți un irascibil, veți fi și acolo la fel. Dacă aici sunteți un îndoielnic, veți fi și acolo un îndoielnic.

Bărbați și femei, a venit timpul să vă dați câte un imbold și să vă cercetați pentru a recunoaște unde ne aflăm, pentru că prin moarte nu se schimbă nimic. Moise și Ilie nu mai sunt pe pământ de circa două mii cinci sute de ani. Totuși, conform Apocalipsa 11, ei se întorc în aceeași ființă și fac aceleași lucruri ca în trecut. Prin moarte nu se schimbă nimic pentru oameni, doar locul. Moartea nu schimbă nici ființa, nici credința voastră. Nimic nu se schimbă pentru voi, numai locul! Cum este natura voastră acum, așa va fi și acolo. Dacă aici vă îndoiiți asupra Cuvântului lui Dumnezeu, Îl veți privi și acolo cu îndoială, indiferent cât sunteți de sfinți și ce viață bună ați trăi acum. Moartea nu vă schimbă deloc, schimbă doar locul unde locuiți. Dacă nu puteți accepta tot Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, nu o veți face nici acolo. Nici măcar nu veți fi acolo. Voi trebuie să primiți totul în plinătatea Sa, în puterea confirmării Sale și a descoperirii depline asupra a ceea ce este de fapt. Atunci deveniți o parte din El. Dumnezeu va învia numai Cuvântul Lui, așa cum s-a întâmplat în dimineața învierii, când a înviat Cuvântul Său. Atunci a apărut numai Cuvântul Său și cei care au murit în Cuvânt, care au crezut Cuvântul.

Observați, aceasta s-a spus acum două mii șapte sute de ani. Ei au fost împrăștiați și orbiți, iar acum sunt adunați din nou. În faza următoare ei trebuie să primească viață. Neamurile au fost chemate afară. Mireasa este pregătită. Răpirea este aproape. Recunoaștem noi aceasta? O putem crede cu adevărat? Avem de-a face doar cu o istorioară care ne-a fost povestită? Este doar o povestire sau totul este realitate? Este aici ceva ce putem crede de fapt? Sau este ceva din noi, care este mai mult decât viață? Cu ce poziție am venit în această dimineață aici și ședem în capela aceasta? Gândiți-vă că doar o turmă mică o va primi.

Ei se află în patria lor și așteaptă Trâmbițele; așteaptă plecarea Miresei, ca să se poată împlini Apocalipsa 11. Epoca aceasta a Bisericii a ajuns la încheiere. Pecețile, care ne-au descoperit ceea ce a fost ascuns în timpul epocilor Bisericii, sunt deschise. Mesajul a răsunat. Israelul este (Aleluia!), pregătit pentru serbarea Trâmbițelor.

Cei din alte țări, care veți auzi această bandă, nu vă puteți trezi? Te orbește, fratele meu? Vei respinge totul și o vei numi o prorocie falsă, deși lumea, timpul, oamenii și Duhul Sfânt care a scris-o, o confirmă? Confirmarea a avut loc atât

firește cât și spiritual. Tot ce a spus El, s-a împlinit și s-a confirmat.

Israelul se află în patria sa. Ei au fost alungați ca oile. Lupii i-au urmărit și i-au îndreptat prin aceasta în propria lor țară, unde se află în siguranță. Observați, binecuvântarea promisă lui Israel era valabilă cât timp se aflau în țara lor. Dumnezeu nu binecuvântează niciodată Israelul în afara țării lor. Atunci când Avraam a părăsit țara, a fost tăiat de la binecuvântare. Dumnezeu poate binecuvânta Israelul doar dacă ei rămân în patria lor; iar acum sunt acolo ca națiune și așteaptă numai răpirea Miresei, pentru că Biserica este aproape chemată afară. Pecețile au fost deschise și ne-au fost descoperite. Noi vedem acum ceea ce nu a fost cunoscut. Voi care vreți să vă contraziceți pe baza predicii „Sămânța șarpelui,” a botezului în apă, etc, sunteți orbiți și nu știți aceasta. Dumnezeul acestei lumi v-a orbit în privința aceasta și voi nu știți. Nu este de mirare că în dimineața aceasta am avut de luptat împotriva unei astfel de presiuni.

Prorocii lor pot să vină în acest timp de pe urmă, însă abia înaintea serbării Trâmbițelor. Prin Osea, El a spus Israelului: *„De aceea v-am lovit prin proroci.”* Așa procedează Dumnezeu cu poporul Lui. EL i-a forțat să iasă afară din toate neamurile. Prin ce? Prin sabia Lui cu două tăișuri, Cuvântul Său. EL Își scoate poporul afară dintre neamuri. Prin proroci și prin Cuvântul Său confirmat, El Și-a scos poporul afară din celelalte națiuni. Și a scos cu mână tare și Mireasa Lui din denotațiuni - prin Cuvântul Său - așa cum este scris în Maleahi 4 și făgăduit pentru aceste zile. Da, EL Și-a scos Mireasa din celelalte comunități.

Prin prorocii Lui, El a scos Israelul afară. *„Despărțiți-vă de ei.”* Odiinioară, ei au vrut să fie ca și ceilalți și au venit la prorocul Samuel, dar el le-a zis: *„Am luat bani de la voi? V-am spus ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit?”* „Nu”, au răspuns ei. *„Ai dreptate. Dar cu toate acestea vrem un rege care să domnească peste noi.”* Același lucru l-au făcut bisericile. „O, noi credem Cuvântul. Este adevărat. Dar știi, ei ne spun să facem altfel.” Nu contează ce spun ei, Cuvântul are dreptate! Ce fel de timp este acesta, frate? Recunoașteți timpul acestei zile și semnul sub care trăiți? Puteți să-l înțelegeți? Puteți să-l vedeți?

Mulți se plâng că nu mai există treziri. Predicatorii se plâng. Eu am citit aceasta în una din revistele pe care le primim în comunitatea noastră. Este o revistă foarte bună. Îl cunosc pe redactor și familia sa. Ei sunt oameni evlavioși, oameni buni; fratele și sora Moore. „Vestitorul venirii Sale” este una din cele mai bune reviste de pe câmpul misiunii. Dar ei nu tipăresc aproape nimic decât „Post și rugăciune! Post și rugăciune! Sunați din trâmbiță!” Câți de aici o citesc? „Rugați-vă! Postiți! Noi vom avea o trezire puternică. Lucruri mari vor avea loc. Voi toți, rugați-vă, rugați-vă! Încă nu este prea târziu!” De ce fac ei aceasta? Pentru că doresc o trezire mare. Ei plâng și cred că va exista o trezire. Sunt oameni buni, dar ce au făcut ei? Nu au recunoscut trezirea Miresei. Ca și creștini ei simt tragerea acestui ceas, dar nu au recunoscut ce s-a întâmplat. De aceea se află în această stare. Știu că se va întâmpla ceva, dar o așteaptă pentru viitor, deși aceste lucruri au avut loc chiar în fața lor.

Așa a fost și în trecut. Ei credeau în venirea lui Mesia; credeau că trebuie să se ridice unul care să pregătească drumul. Dar atunci când s-a întâmplat în fața lor, nu au crezut; nu au recunoscut evenimentul. Ei credeau că înaintea lui Mesia, trebuia să apară un premergător. Cu toate acestea, i-au tăiat capul și l-au ucis și pe Mesia al lor, pentru că s-a spus dinainte despre ei că vor fi orbiți. Osea a spus acest lucru.

Același Duh care a vorbit prin Osea, a vorbit și prin Ioan, spunând că biserica din zilele acestea va fi goală și oarbă, și că Îl vor scoate afară din Biserica Lui. Ei nu văd că și aceste făgăduințe s-au împlinit deja. Recunosc că trebuie să se întâmple ceva, dar nu înțeleg și nu știu ce anume. Nu înțeleg. Biserica aceasta orbită a Laodiceei are multe lucruri comune cu iudeii din trecut. Ea este bogată și plină de teologie, dar urăște Biserica adevărată și mesajul divin. Vedeți cât îl urau iudeii pe Ioan? Vedeți cât îl urau pe Isus, deși El era Cel pe care Îl așteptau? Cu toate acestea, au urât mesajul divin.

Deci, după cum știm, iudeii erau plini de ură în orbirea lor, și exact așa se comportă azi Laodicea. Ei sunt orbi, goi și nenorociți, și nu știu aceasta. În vremea aceasta a bogăției și a învățăturilor teologice, există multă învățătură și multă ură față de mesajul divin. Ei nu vor să aibă nimic în comun cu Cuvântul, ca atunci când

era pe pământ Isus din Nazaret.

Motivul pentru care oamenii din timpul lui Noe nu au intrat în corabie a fost că ei nu au recunoscut mesajul și mesagerul lui. Singurul motiv pentru care au murit atunci a fost că nu au recunoscut ceasul în care trăiau. Ei nu au înțeles că Dumnezeu va pedepsi păcatul așa cum o spusese și că va nimici omenirea de pe suprafața pământului. EL îi avertizase, iar astăzi procedează la fel ca atunci.

Ce s-a întâmplat atunci? În loc să-l accepte pe Noe, oamenii l-au privit ca pe un sălbatic. Ei nu au crezut că el era prorocul. Isus a vorbit despre zilele lui Noe, când oamenii l-au batjocorit și au râs de el, l-au numit fanatic și multe altele. Ei nu au recunoscut ceasul în care trăiau; nu au recunoscut ziua lor; nu au recunoscut semnul; nu au recunoscut mesajul și nici pe mesager, ci l-au respins și l-au batjocorit. Și Isus a spus: „*Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe...*”

Israelul se află în patria sa, totul este la locul lui, iar mesajul se încadrează pe deplin. În ce timp trăim noi atunci, frate? Unde ne aflăm? Ei nu au recunoscut ziua, nu au înțeles. Ca și astăzi, oamenii au fost orbiți de dovezi științifice, sisteme de învățământ și seminare teologice. Toate aceste lucruri i-au orbit și atunci, și astăzi. Acum, ei sunt din nou orbiți din același motiv: din cauza simplității mesajului și a mesagerului.

Noe nu era nici om de știință și nici un învățat. Dimpotrivă, era un fermier sărac și smerit și a venit cu un mesaj simplu, mult prea simplu pentru pregătirea lor înaltă. Așa este și azi. Dumnezeu face aceste lucruri foarte simple, ca să ajungă la oamenii care-L cred și se încred în El. Astăzi avem un mesaj diferit, dar este același Dumnezeu. Și dorința mea este să credeți și să înțelegeți că Dumnezeu a vorbit acest mesaj.

Isus a spus că oamenii l-au batjocorit pe prorocul Său Noe și că în viitor, chiar înaintea venirii Lui, vor face la fel. Ei vor face același lucru. Din cauza aceasta s-a înecat faraon în mare: pentru că nu a recunoscut ziua în care trăia. El nu a înțeles

ce se petrece în jurul lui. A fost atât de cuprins și de angajat în realizările științifice ale epocii sale, încât construia orașe cu munca sclavilor. A fost prea ocupat pentru a observa unica ocazie pe care o avea. Din pricina aceasta l-a refuzat pe prorocul și trimisul lui Dumnezeu. El nu a recunoscut ziua, de aceea au mers lucrurile așa cum au mers. Nu a înțeles. O, dacă ar fi recunoscut Cuvântul făgăduit pentru acel popor!

Dacă bisericile de azi ar putea recunoaște Cuvântul lui Dumnezeu care a dat poporului Său făgăduința pentru acest timp, nu ar pieri. Dacă America și-ar aduce aminte de Constituția ei, nu ar fi dispusă să scoată Bibliile din școli sau să îndepărteze Numele lui Dumnezeu de pe monezile lor, ci l-ar da slavă lui Dumnezeu și s-ar încrede în El. Dar ei nu o recunosc. De ce? Pentru că sunt orbi și goi. Ei nu înțeleg că bărbați scumpi și tineri și-au dat viața pe câmpul de bătălie, pentru această prioritate. Ei au fost uitați și au devenit praful pământului.

Există însă UNUL care Își aduce aminte de prorocii care și-au vărsat sângele ca preț, pentru ca Evanghelia să ajungă până la noi. Mii de eroi ai credinței au fost ruși de lei, au fost aruncați în gropi, tăiați în două, arși și răstigniți. Dumnezeu știe toate acestea. Biserica a uitat de prorocii ei; mai mult, pretinde că nu mai are nevoie de ei. Dar Dumnezeu știe că ei sunt necesari. EL Își lovește poporul cu Cuvântul și-l îndreaptă, dar pentru unii, Cuvântul este de modă veche în timpul acesta. Ei nu-l recunosc. Din acest motiv sunt în starea aceasta. Ei sunt orbi și goi și nu știu, pentru că nu înțeleg în ce ceas trăim. Nu observă nimic.

Moise a recunoscut ziua și chemarea Sa, când a văzut cum se confirmă făgăduința Cuvântului pentru timpul respectiv. El a recunoscut și a înțeles, ce era și ce trebuia să facă conform Cuvântului făgăduit, și nu l-a mai deranjat ce spuneau alții. Nu s-a rușinat de mesajul lui, deși nici un preot, faraon sau autoritate n-a fost de acord cu el. Moise a recunoscut momentul când a văzut lumina, Stâlpul de Foc, și a auzit glasul care i-a vorbit Cuvântul făgăduit pentru timpul acela, zicând: „*Eu te-am chemat ca să te duci și să faci o lucrare.*” El nu s-a temut de amenințarea faraonului, ci s-a dus acolo pentru a scoate poporul afară, așa cum promise făgăduința din Cuvântul lui Dumnezeu.

Atunci când a observat că făgăduința s-a confirmat, el a pregătit poporul pentru ieșirea din Egipt. Când? Când a văzut că făgăduința lui Dumnezeu se împlinește. Gândiți-vă că mai înainte, el a fugit de egipteni cu toată teologia și cunoștința pe care o avea, dar după ce a văzut cum se confirmă Cuvântul lui Dumnezeu și după ce Domnul i-a vorbit și i-a zis: „*Eu sunt Cel ce sunt*”, nu i-a mai păsat ce vorbeau oamenii. El nu s-a mai temut de ce ar fi putut să-i facă faraon; nu s-a mai temut de ce ar fi putut face ceilalți cu el, ci s-a temut doar de Dumnezeu și de faptul că L-ar putea înțelege greșit pe Dumnezeu, într-un fel sau altul. De popor și de ce ar putea să spună poporul, el nu se mai teme. Moise se teme acum numai de Dumnezeu, deoarece recunoscuse că are de-a face cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Înainte, nu putea să înțeleagă cum este posibil să fie trimis un om ca el, dar după ce a recunoscut cu ajutorul Cuvântului confirmat despre ce este vorba, nu s-a mai temut de poruncile împăratului. Dacă ați putea recunoaște și voi aceasta! Dacă am recunoaște și noi astăzi! Moise a înțeles când a văzut confirmarea Cuvântului. Apoi a fost pregătit pentru a scoate poporul.

Iov nu a recunoscut imediat că are de-a face cu Dumnezeu. Aceasta veți păți și voi, cât timp Satan vă face să credeți că Dumnezeu vă pedepsește prin examenele prin care vă trece. Dumnezeu voia să-i arate ceva, dar Iov a înțeles abia după ce a avut o vedenie, ca și Moise. Atunci când Moise a văzut vedenia, Stâlpul de Foc înaintea lui, a avut siguranța și confirmarea. Iov se întreba: „*Dacă un om moare, poate el să trăiască din nou?*” Aceasta a fost întrebarea lui. „*Un copac, și tot mai are nădejde; când este tăiat odrăsește din nou, și iar dă lăstari. Când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, și când îi piere trunchiul în țărână, înverzește iarăși de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou. Dar omul când moare, rămâne întins; omul când își dă sufletul, unde mai este? Cum pier apele din lacuri, și cum seacă și se uscă râurile, așa se culcă și omul și nu se mai scoală; cât vor fi cerurile nu se mai deșteaptă și nu se mai scoală din somnul lui. Ah! De m-ai ascunde în locuința morților, de m-ai acoperi până-ți trece mânia, și de mi-ai rândui o vreme când îți vei aduce iarăși aminte de mine!*” (Iov 14.7-13). El nu putea să înțeleagă, de ce o floare moare și apoi se trezește din nou la viață, nici cum cad frunzele toamna, iar primăvara răsar din nou. El a spus: „*Omul se culcă și moare, dar unde se află el apoi? Eu cred în Dumnezeu, însă ce se întâmplă cu omul?*” Dar într-o zi au apărut tunete și fulgere, iar Duhul lui Dumnezeu a venit peste proroc, și el a văzut venirea

Celui care poate să pună mâna Sa pe omul păcătos, a Dumnezeului Sfânt care va croi un drum. Atunci Iov a strigat: „*Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește! Chiar dacă viermii vor nimici acest trup, totuși, eu voi vedea pe Dumnezeu!*” Spunea aceasta pentru că a înțeles ce este învierea.

Balaam l-a recunoscut pe înger abia când măgărița „*a vorbit în alte limbi*”. El nu a văzut că îngerul i s-a pus în cale, deoarece era un predicator orb care nu a recunoscut că Dumnezeu vrea să-l oprească, ca să nu-și vândă darul pe bani. Abia după ce măgărița a vorbit cu glas omenesc, Balaam a recunoscut că un înger i s-a pus în cale pentru a-l opri din planul său.

O, denominații orbite! Dacă Dumnezeu se poate folosi de o măgăriță pentru a vorbi într-o limbă pe care nu o cunoaște, ca să descopere unui predicator că nu se află pe drumul cel bun, nu se poate folosi și de un om ca să facă același lucru? O, oameni orbiți!

Dacă Ahab ar fi recunoscut ziua lui, nu l-ar fi condamnat pe prorocul Mica care îi adusese Cuvântul făgăduit. În ziua când Ahab și Iosafat i-au strâns pe cei patru sute de proroci, toți au prorocit la fel. Ei au spus: „Du-te Ahab, căci totul este în ordine. Tu trăiești în păcat, dar ne-ai făcut o denominație mare. Noi suntem un popor mare și avem o slujbă puternică. Suntem patru sute de preoți, respectiv proroci, învățați în Cuvânt și teologie, și știm totul despre această împrejurare.” Dar s-a dovedit curând că nu știau nimic despre situația în care se aflau.

Ilie, care era considerat nebun de către generația anterioară, era de fapt un proroc adevărat a lui Dumnezeu și i-a spus lui Ahab: „*Așa vorbește Domnul: Câinii vor linge sângele tău!*”

Însă preoții, prorocii aceia numiți de oameni, credeau că au făcut totul corect. Ei spuneau: „Părinte Ahab, du-te la luptă. Domnul este cu tine. Tu ai Scriptura de partea ta, pentru că Dumnezeul lui Israel ne-a dat această țară. Țara aparține lui Israel. Du-te la luptă, căci Domnul este cu tine.” Oh!

Dar Iosafat, care nu se încurcase în păcat ca Ahab, vedea lucrurile puțin altfel. El a întrebat: „Nu mai există nici un proroc al Domnului aici?” Și Ahab a răspuns: „Mai este unul aici, dar nu am relații prea bune cu el.” Ce a făcut Dumnezeu? L-a lovit din nou pe poporul Său cu un proroc: „Nu am nici o legătură cu el, pentru că nu-mi procește niciodată bine, ci numai nenorocire. Dar tu știi că eu sunt un om mare și nu aș fi construit seminarul nostru, dacă nu aș fi un credincios devotat. Eu am aici oameni bine pregătiți; le-am dat cărți, Biblii și tot feluri de cunoștințe, ca să fie în stare să învețe, și știu că sunt oameni deosebiți și iscușiți.” Dacă Ahab ar fi recunoscut cine era acel Mica, acel bărbat săracuț, fiul lui Imla, care stătea înaintea lui și spunea: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”, nu ar fi făcut niciodată greșeala aceea. Dar el l-a condamnat pe Mica.

O, oameni buni, recunoașteți epoca în care trăiți! Vedeți ce s-a întâmplat! Vedeți ce a fost prorocit. Recunoașteți ziua în care trăiți!

O, dacă ar înțelege denomi-națiunile și bisericile de astăzi, de ce sunt condamnate și de ce membrii lor fug și ies afară ca Israelul din Egipt! Dacă denomi-națiunile ar înceta să condamne aceste benzi și le-ar asculta! Voi predicatori, care ascultați această bandă, fiți atenți! O, dacă ați recunoaște ceasul în care trăiți! Dacă ați putea recunoaște semnul timpului! Atunci ați putea pricepe de ce fug oamenii din denomi-națiunile voastre. Duhul Domnului îi cheamă! „Nimeni nu poate veni la Mine”, a spus Isus, „dacă nu-l atrage Tatăl.” Și: „Toți pe care Tatăl Mi i-a dat, vor veni la Mine.”

Observați-i pe femeia de la fântână și pe preot. Ce deosebire este între ei! Scrisul de pe perete apare din nou. Ei văd, dar nu înțeleg. O, dacă iudeii ar fi recunoscut semnul făgăduit al lui Mesia! Ultimul lor proroc Maleahi, a spus în capitolul 3: „Iată, voi trimite pe solul Meu înaintea Mea, ca să-Mi pregătească calea.” Ei spuneau doar că-L așteaptă. Ce paralelă cu timpul de azi!

Ei pretind că așteaptă ceva ce ar trebui să aibă loc. Toate bisericile postesc și se roagă, spunând: „Să ne rugăm și să ne adunăm, căci trebuie să aibă loc lucruri puternice. Noi știm că trebuie să aibă loc ceva mare; Biserica trebuie pregătită.”

Pentru aceasta se roagă ei. Pentru aceasta se rugau și atunci când s-a ridicat Ioan Botezătorul. Dar el a respins seminarele lor și lucra altfel de cum învățaseră părinții lor. El venea din pustiu, nu posedea nici o pregătire și nu purta nici „guler întors”, așa cum am spune astăzi. El s-a ridicat fără teologie, dar știa, pe baza făgăduinței lui Dumnezeu, că Îl va prezenta pe Mesia. El le spunea: „*EL este în mijlocul vostru,*” dar ei credeau că este nebun, pentru că nu venea din seminarele lor. Scrisul se afla pe perete, dar ei nu știau aceasta. Pretindeau că așteaptă un astfel de om, și vedeți? El era în mijlocul lor, dar ei nu au recunoscut evenimentul, deși spuneau că-l așteaptă.

Asemănătoare cu iudeii de atunci sunt neamurile pământului de astăzi, pentru că s-a prorocit la fel. Ei pretind că-L așteaptă, dar denomi-națiunile din epoca Laodicea sunt la fel de oarbe ca cei de atunci. De ce? Pentru că așa a fost prorocit și de aceea trebuia să se împlinească. Dacă Israelul ar fi recunoscut semnul care a fost dat pentru ei, ar fi știut că sosise timpul pentru venirea lui Mesia. Voi știți că ucenicii L-au întrebat pe Isus: „*De ce spun cărturarii că Ilie trebuie să vină mai întâi?*” Și Isus le-a răspuns: „*Ilie a venit deja, dar ei nu l-au recunoscut, ci s-au purtat cu el așa cum au vrut.*” Ei făcuseră exact ceea ce spusese Scriptura mai dinainte.

O, dacă l-ar fi recunoscut pe acest „fanatic”, care condamnă orice fățarnicie! El spunea: „*Fățarnicilor, pui de năpârci! Cine v-a învățat să fugiți de judecata viitoare? Să nu vă gândiți în inima voastră: „Noi îl avem pe Avraam ca tată”, sau „Noi avem una sau alta.”* Căci eu vă spun: „*Dumnezeu poate să scoată din aceste pietre, copii lui Avraam.*” Să nu vă gândiți că aveți Consiliul Mondial al Bisericilor de partea voastră și membrii cei mai bine îmbrăcați! Dumnezeu este în stare să facă copii ai Lui din oamenii de pe stradă, din prostituate, bețivi, și din cei ce joacă jocuri de noroc, ca să-Și împlinească Cuvântul Său. EL este în stare de așa ceva, pentru că este încă Dumnezeu.

Despre denomi-națiunile oarbe s-a prorocit la fel ca despre Israelul orbit, arătându-se starea lor. Vă arăt paralela până voi ajunge la punctul unde vreau să ajung. Denomi-națiunile epocii Laodicea sunt la fel de orbite ca Israelul din zilele acelea. Epoca Bisericii Laodicea trebuie să primească un mesaj. Maleahi 4.5 ne spune

aceasta. Dar ce fac ei? Spun: „Denominațiunea noastră va aduce mesajul, căci dacă nu vine de la noi, de la bapțiști, unitarieni, prezbitierieni, nu este corect.” Același lucru l-au făcut și atunci. Ei nu au recunoscut nimic, deși se aflau în fața Cuvântului împlinit. Isus spunea: *„Au făcut așa cum este scris despre ei. Tot așa va suferi și Fiul omului din cauza lor. Ei Îl vor respinge.”*

Fiți însă atenți. Conform făgăduinței din Maleahi 4, în zilele neamurilor se va întâmpla la fel. Isus a spus că toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și că nici cel mai mărunț lucru din ea nu va rămânea neîmplinit. Este imposibil să oprim Scriptura în împlinirea ei. Totul trebuie să se împlinească. Isus a spus că se va întâmpla, iar noi vedem și trăim aceasta.

Ce trebuie restituit acum în zilele de pe urmă? Auziți fraților din toate comunitățile creștine! Trebuie restituită sărbătoarea originală a Rusaliilor, așa cum a fost la început. Și aceasta se va întâmpla înainte ca să răsunе sărbătoarea Trâmbițelor pentru Israel. Trebuie să fie restituit totul; trebuie să existe ceva prin care se înfăptuiește. Maleahi 4 ultima parte, spune despre întoarcerea copiilor la credința părinților și despre restituirea acestei credințe.

Dacă Israelul L-ar fi recunoscut pe Mesia al lor și semnul făgăduit, nu s-ar afla în starea în care se află. Este dureros. De ce nu L-au recunoscut ei? Pentru că așa a spus Dumnezeu. Cei ce cred lucrul acesta, să spună „Amin”. Același Dumnezeu a spus că și epoca aceasta a Bisericii Laodicea va proceda la fel, iar lucrurile stau înaintea lor, sub ochii lor. Cum ar putea fi altfel dacă așa s-a spus?

O, dacă ar fi recunoscut ei semnul promis al lui Mesia, semnul Fiului omului! EL a venit sub denumirea de „Fiul omului”. În tot timpul de la Rusalii încoace, El poartă în chipul Duhului Sfânt, denumirea de „Fiul lui Dumnezeu”, iar în Împărăția de o mie de ani care urmează, El va fi „Fiul lui David”! Trei denumiri de Fiu, dar același Dumnezeu. Fie ca Tată, ca Fiu sau Duhul Sfânt, EL este același Dumnezeu. Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David de fiecare dată același Dumnezeu, însă în trei domenii diferite de lucrare.

Deci, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, nu sunt trei dumnezei, ci unul și același Dumnezeu în trei forme de descoperire, trei manifestări: ca Tată, ca Fiul și ca Duh Sfânt. Dar, ca și atunci, astăzi ei sunt orbiți prin tradiții și nu Îl recunosc. De ce nu pot vedea? Ei nu vor vedea niciodată. Gândiți-vă că aceasta este: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL!” Voi întrebați: „De ce o mai spui atunci?” Din același motiv pentru care a spus-o și Ioan, și toți ceilalți: undeva mai este cineva care trebuie să fie scos. Voi, care sunteți oile lui Dumnezeu, ascultați Glasul lui Dumnezeu! *„Oile Mele ascultă glasul Meu.”*

Deși era într-o stare rea, femeia de la fântână a recunoscut ziua ei pe baza semnului lui Mesia. Ea nu a vrut să aibă nimic în comun cu comunitățile vechi și cu ceea ce făceau ele. Ei trăiau cum voiau și procedau cum voiau, dar ea nu credea în așa ceva și știa că într-o zi va veni Unul. Această ființă sărmană era pe drum spre fântână, când a găsit ceea ce căuta. EL i-a descoperit taina inimii, și i-a spus păcatul în care trăia. Atunci ea a spus: *„Doamne, văd că ești un proroc.”* De patru sute de ani ei nu mai avuseseră unul, dar ea a spus: *„Doamne, văd că ești un proroc. Eu știu că va veni Mesia, iar când va veni, El ne va spune despre toate lucrurile.”* Și Isus a răspuns: *„EU sunt Acela.”* Ea l-a recunoscut și nu a mai avut nici o întrebare. Cum o puteți dovedi? Totul a fost deja dovedit. *„Când va veni Mesia, El va face aceste lucruri.”* Dacă femeia a putut să recunoască aceasta conform Scripturii, noi nu putem vedea semnul și lumina serii? *„Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va arăta toate lucrurile; ne va spune totul.”*

Isus a spus: *„EU, Cel ce vorbește cu tine, sunt El”*. Când a auzit aceste cuvinte, femeia nu a mai pus nici o întrebare, ci s-a dus și le-a spus oamenilor: *„Veniți să-L vedeți, iată-L!”* Ea nu a mai avut nici o întrebare. Totul era clar, pentru că recunoscuse ziua în care trăia.

Același lucru a fost și cu Natanael, un evreu important. Când a văzut semnul făgăduit al lui Mesia, pe el nu l-a mai interesat ce vor spune preoții și ceilalți. Ce se întâmplase? Preoții se supăraseră pentru că oamenii părăseau comunitățile lor și se duceau după El. Ei spuneau: *„Dacă cineva vizitează adunarea Lui, va fi dat afară din comunitate! Noi vă vom da afară din denominațiune.”*

Așa este și astăzi. „Dacă veți participa la adunarea lui, vă vom da afară din organizația noastră!”

Vă aduceți aminte de omul acela orb? Tatăl și mama lui se temeau să răspundă la întrebările preoților. Ei se temeau pentru că știau că oricine se duce să-L vadă pe Isus sau să participe la adunările Lui, va fi excomunicat. Dar orbul a vorbit pentru sine. El a fost orb, iar acum putea să vadă. Și eu am fost odată orb, iar acum pot să văd. Nu știam aceste lucruri, dar mi-au fost descoperite prin Duhul Sfânt. Despărțiți-vă de organizațiile religioase!

„Când voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.” (Ioan 12,32). Natanael a recunoscut ziua și a înțeles. Același lucru a fost și cu Moise. Dovezile erau conform Scripturii, Cuvântul a fost confirmat. Moise știa că aceasta era făgăduința pentru timpul lui, pentru că era conform făgăduinței, indiferent cât de ciudată părea. El a zis: „Cum să le spun că acolo, în pustiu, am văzut o lumină? Cum pot să le spun, că acolo a fost o lumină și că această lumină mi-a poruncit să mă duc să-i eliberez?” Dar Domnul a întărit: *„EU voi fi cu tine, Moise.”* Dumnezeu nu S-a descoperit numai în Egipt prin semne și minuni, ci S-a descoperit tuturor, după ce i-a adunat pe toți, confirmând slujba lui Moise înaintea tuturor celor aleși și scoși afară. După ce prorocul i-a scos, lovind acea națiune, și i-a adus în locul stabilit, Stâlpul de Foc s-a arătat din nou pe muntele Sinai. Comparați aceasta cu timpul nostru. Amin. Slavă lui Dumnezeu! Pentru mine înseamnă mai mult decât viața.

Pe măsură ce îmbătrânesc și văd cum se revarsă depravarea și imoralitatea peste țară, eu privesc înapoi și văd ce s-a întâmplat. Inima mea saltă de bucurie pentru că știu că această „îmbrăcămintă” pământească se va distruge, iar dincolo mă așteaptă una care nu se veștejește. Eu caut să scot un popor, să-i despart de una și de alta și să le arăt cu Scriptura că Dumnezeu S-a coborât din nou în Stâlpul de Foc ca o confirmare pe care au văzut-o sute și mii de oameni, lăsându-se chiar și fotografiat.

Desigur, se vor ridica și imitatori; așa a fost întotdeauna. Chiar în zilele lui Moise s-

au ridicat imitatori și făceau același lucru. Dumnezeu a spus: „Desparte-te de ei, Moise. Să nu rămâi în apropierea lor, căci îi voi nimici” Așa este și azi. Priviți în jurul vostru; afacerile cu bani și tot felul de lucruri.

Moise posedă un semn conform Scripturii. El era prorocul cel mare care s-a dus să-i elibereze. Ei au înțeles aceasta; au recunoscut semnul. El era împlinirea deplină a făgăduinței date. Pentru femeia de la fântână, Isus era împlinirea făgăduinței sau tâlcuirea Scripturii, pentru că Viața Lui explică Scriptura.

Nu vedeți mesajul pentru acest ceas? Puteți să înțelegeți unde ne aflăm? Mesajul din Scriptură vă face cunoscut în care ceas trăim. Isus le-a spus evreilor: *„Dacă ați fi recunoscut ziua care v-a fost dată!”* Într-o zi El a privit de pe Muntele măslinilor și a spus plângând: *„Ierusalime, Ierusalime!”* El privea în jos și vedea ceva. Eu nu vreau să fac aici o comparație, dar când am văzut acum câteva zile, cam pe la ora 10 dimineața, cum arată biserica, ca o prostituată, am simțit în inima mea cum Duhul Sfânt vărsa lacrimi. *„Ierusalime, Ierusalime! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi. Dar tu ce ai făcut? I-ai omorât pe prorocii pe care i-am trimis la tine. Da, i-ai omorât.”* La fel răsună mesajul care a fost trimis Bisericii astăzi, mesaj care a fost omorât de dogmele denominațiilor. Isus a spus: *„Dacă ați fi recunoscut ziua voastră! Dar acum este prea târziu, mult prea târziu.”* Același lucru este valabil pentru bisericile de astăzi.

Eu cred din toată inima că pentru ei nu mai există nici o salvare. Ceea ce credeți voi este părerea voastră, aceasta este părerea mea. Voi nu trebuie să fiți de acord cu părerea mea, dar eu cred că de cinci sau șase ani nu mai există nici o salvare pentru ei. Vă aduceți aminte de Chicago? Observați numai ce s-a întâmplat de atunci și ce se întâmplă în continuare. Gândiți-vă că numele meu stă scris acolo. Este: **„AȘA VORBEȘTE DOMNUL.”** Vedeți numai dacă de atunci biserica nu a mers tot în jos!

Gândiți-vă la vedenia din anul 1933 în care s-a arătat cum se vor purta femeile în aceste zile; cum trebuia să fie sfârșitul lui Mussolini; ce sfârșit misterios trebuia să aibă Hitler; cum cele trei ideologii se vor revărsa în comunism; cum vor fi

construite mașinile sub formă de ou; cum femeile vor purta aceleași haine ca și bărbații, chiar și lenjeria, până când vor fi acoperite doar cu o frunză de smochin. Vedeți ce au făcut? Lucrurile stau direct în fața voastră. O, dacă femeile așa zis creștine ar recunoaște că peste ele este un duh imoral al Satanei, care le îndeamnă să-și taie părul! Numai Satan face așa ceva. Este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu, ca și în grădina Eden. O, dacă ar putea recunoaște aceasta! Dar ele spun: „Numai predicatorul acesta demodat spune așa ceva.” Dar nu eu vă spun! Nu eu vă spun ce trebuie să faceți. Eu doar citez Cuvântul. Dacă ar putea recunoaște ele că Satan stă în spatele acelor lucruri!

Ei se numesc creștini, dar Isus a spus: *„De ce-Mi ziceți: „Doamne, Doamne!” și nu faceți ceea ce vă spun?”* Ei nu pot fi creștini. Eu nu sunt judecătorul lor, ci spun doar ceea ce spune Cuvântul. *„De ce-Mi ziceți: „Doamne, Doamne!” și totuși, nu faceți ceea ce vă spun Eu?”* Tot Cuvântul este descoperirea lui Isus Hristos. *„De ce Mă numiți „Doamne, Doamne”?”* Dacă ele ar putea recunoaște că este Diavolul, un duh imoral. În ceea ce le privește pe femeile dezbrăcate, eu găsesc Jeffersonville, Indiana, un loc foarte vulgar, cel mai vulgar pe care l-am văzut vreodată în viața mea. Am fost în Hollywood, am fost în lumea întreagă și am văzut tot feluri de mizerii. Le-am văzut în Paris, la fel și în Anglia, unde starea este mai gravă ca oriunde.

Eu cred că Anglia se va scufunda într-o zi în ocean; asta merită. Obiceiuri murdare, o groapă a urâciunilor lumii.... Un popor care tăgăduiește Scriptura atât de grav cum nu am văzut în viața mea. Ea a ajuns în starea aceasta pentru că a refuzat adevărul. Billy Graham spunea că a trebuit să-și scoată soția dintr-un parc din Anglia, din cauza raporturilor sexuale între bărbați și femei, băieți și fete; și asta în public. Această țară a ajuns o groapă a urâciunilor. Același lucru se potrivește Franței și întregii lumi. Dar Statele Unite sunt în frunte. Priviți-i azi! Ele își taie părul și poartă pantaloni scurți și lungi, fumează și se numesc totuși credincioase. Nu înțelegi, soră? Pardon, femeie! Surorile mele nu fac așa ceva! Nu înțelegeți că Satan stă în spatele acestor lucruri? Dar ca și iudeii atunci, nu veți crede Cuvântul confirmat, nici chiar dacă vă va fi dovedit. Voi vă țineți de datinile dogmelor voastre, care vă permit orice. Vorbiți în limbi, săriți în sus și în jos, cântați în Duh și vă tăiați părul. Puteți să vă închipuiți ca un creștin să facă asemenea lucruri? Eu am văzut draci și vrăjitori care vorbeau în alte limbi și le tâlcuiam, care săreau în

sus și în jos, dansau în duh și apoi beau sânge dintr-un craniu omenesc și blestemau Numele lui Isus Hristos.

Voi spuneți: „Eu fac parte din biserică. Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!” Din ce faceți parte? Biserica constă din Cuvânt, iar Cuvântul spune că este o rușine să faci astfel de lucruri. Voi farisei orbi, îi conduceți pe acești copii săraci în iad, pentru că vă temeți pentru salariul vostru; vă temeți că vă vor da afară din denomi-națiunea voastră dacă ați începe cu așa ceva. Să vă fie rușine, fățarnicilor! Voi vedeți că ceasul se apropie și totuși respingeți Cuvântul lui Dumnezeu din cauza tradițiilor voastre. Cum îndrăzniți să faceți așa ceva, orbilor?

Nu spune Biblia că sunteți orbi? Nu înțelegeți că sunteți orbi? Biblia spune aceasta. Sunteți orbi, săraci și goi, și nu știți, chiar dacă vă gândiți că sunteți cea mai mare biserică din oraș, și că faceți una și alta. Biblia spune că sunteți cum nu se poate de săraci, chiar și orbi pe deasupra. EL stă încă înaintea ușii și încearcă să vă dăruiască alifie pentru ochi, dar voi nu o primiți. Prin aceasta împliniți însă Scriptura.

Ce fel de zi este aceasta în care trăiți, oameni buni? Recunoașteți ceasul, recunoașteți semnul?

Dacă femeile acestea ar putea recunoaște că este Satan! El este un drac nerușinat care se ridică în numele religiei. Așa a făcut întotdeauna. El a venit la fiecare proroc, la fiecare sfânt, și chiar la Domnul Isus a venit ca o persoană religioasă. Biblia spune că în timpul de pe urmă, falsul va fi așa de aproape de Adevăr, încât dacă ar fi cu puțință și cei aleși din această Biserică a Rusaliilor ar fi înșelați.

Vor fi foarte puțini, pentru că Isus a spus: „*Strâmtă este poarta, și îngustă este calea, care duce la viață și puțini sunt cei ce-o găsesc.*” (Matei 7.14). „*Cum a fost în zilele lui Noe,*” (când au fost salvate numai opt suflete), „*așa va fi și la venirea Fiului omului.*” Gândiți-vă la aceste lucruri. În ce zi trăim astăzi? Recunoașteți ceasul și ziua? Eu v-am reținut mult timp, dar mai am nevoie de câteva minute.

El le îndeamnă să-și taie părul. Oh, ele spun: „Biserica noastră nu pune preț pe așa ceva.” Știți de ce? Pentru că sunt orbi! „Nu este nimic rău dacă își taie părul.” Biblia însă spune că totuși este! Este rușinos dacă o femeie se roagă cu părul tăiat. Este scris: „*Femeia trebuie să fie învelită.*” (1Corinteni 11.15). Biblia spune că părul i-a fost dat ca învelitoare. Nu o pălărie, ci părul ei!

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise ar fi spus: „Am să-mi scot pălăria”, în loc să-și scoată încălțăminte? El nu putea face aceasta pentru că Dumnezeu a spus „încălțăminte”, și El asta a vrut. Tot așa, El a spus „părul” nu „pălăria”! Slavă lui Dumnezeu! Asta l-a plăcut, sunt sigur. Slavă lui Dumnezeu! EL spune exact ceea ce dorește de la noi și Biblia nu admite nici o tâlcuire proprie. Biblia nu se lasă croită pe măsura unei denominațiuni. Ea zice exact ceea ce zice El, iar El ne-o tâlcuiește.

Poate spuneți: „Eu știu despre o femeie, care...” Nu mă interesează ce știți voi; eu știu ce a spus Dumnezeu despre asta, și voi trebuie să vă potriviți cu Cuvântul! Dacă doamnele ar putea recunoaște ce este! O, dacă ai putea recunoaște, femeie nu doamnă!

Când am venit de la restaurantul „Mistrețul albastru” am văzut la o berărie, cred că era pe Strada 5, o firmă pe care era scris: „Mese pentru doamne.” Eu m-am oprit și am zis: „Niciodată! O doamnă nu merge niciodată într-un astfel de loc. Poate o femeie, dar nu o doamnă!”

Ați observat că păcatul de la începutul lumii a venit prin imoralitatea unei femei? Și știți că lucrurile vor sfârși tot așa, adică prin stricăciunea unei femei? Biserica este prezentată ca o femeie. Din punct de vedere spiritual, biserica este femeia, așa cum și Mireasa este de genul feminin. Stricăciunea bisericii este un fapt real. Observați vedeniile și toate celelalte lucruri. Chiar și în vedenii, Dumnezeu ni le-a arătat. Vedenia aceea este adevărată. Oameni buni, care ascultați aceste benzi: mi-am pus Biblia pe inimă și cei prezenți o văd. Eu am văzut-o! Cel Atotputernic știe că acesta este adevărul. Până acuma nu am știut acest lucru! Ea era goală și nu știa, dar se distra. Așa a fost. Dar când a apărut Mireasa, totul a fost altfel. Alfa

și Omega!

Satan o face.... Când se întâlnesc cu Cuvântul, ei procedează la fel ca iudeii odinioară. Isus le-a zis ucenicilor Săi: „Cercetați Scripturile. Vă mirați de Mine și de slujba Mea, dar cercetați Scriptura, pentru că voi credeți că în Scriptură găsiți viața, iar aceasta mărturisește despre Mine. Ea vă spune care este mesajul Meu. Dacă nu puteți să Mă credeți pe Mine, credeți cuvintele pe care vi le tâlcuiește Dumnezeu!” Dar ei au spus: „Nu vrem ca acesta să domnească peste noi. Îi avem pe preoții noștri, etc.” Continuați și mai departe tot așa! Mai mult nu pot să vă spun. Este deja târziu. Ei ascultă de tradițiile denominațiilor care spun: „Totul este în ordine.” Voi credeți cuvintele oamenilor mai mult decât Cuvântul lui Dumnezeu și nu înțelegeți că se împlinește 2Timotei 3.1-7, unde este scris:

„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.

Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,

fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine,

vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;

având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.

Sunt unii printre ei care se vâra prin case, și momesc pe femeile ușurate îngreuiate de păcate și frământate de felurite pofte,

care învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului."

Dumnezeu a spus că ei nu vor ajunge niciodată! O, farisei orbi, nu puteți vedea? Eu nu sunt supărat. Bat doar cuiul și îl prind bine. Nici biserica nu o cunoaște. Femeile nu o înțeleg. Ele sunt purtate de tot felul de dorințe din Hollywood și de alte lucruri. Își taie părul, poartă pantaloni scurți, se fardează, și fac toate aceste lucruri indecente.

Știați că femeile din zilele de pe urmă vor juca un rol important? Știați că Biblia spune despre acelea care vor scăpa de judecata cea mare, că vor sta înaintea Domnului ca o mlădiță scumpă? Dacă va fi cu voia Domnului vă voi arăta ce gândește Dumnezeu despre o femeie care a scăpat de condamnarea acestui timp. EL spune că ea va fi minunată.

Cu câteva zile în urmă, am auzit un grup de fete, pe jumătate dezbrăcate, a căror morală era mai joasă ca a unei cățele, cum își băteau joc de o femeie bătrână care purta o haină lungă. Ascultați-mă, femei perverse: ea posedă ceva despre care voi habar n-aveți, ea are morală. Voi nici nu știți ce este așa ceva; ați pierdut-o pe a voastră aproape din leagăn. Nici nu mai puteți deosebi binele de rău. Dar ea poate, ea are ceva ascuns în inima ei, despre care voi nu știți nimic. Voi ați pierdut această deosebire, și nu o mai puteți găsi; o numiți „de modă veche.” Dar ea știe ceva, ceva despre care voi nu aveți nici o idee. Ea poartă în inima ei bogăția ascunsă a moralei despre care voi nu știți nimic. Așa v-a crescut mama voastră, iar predicatorul o admite. Aceasta arată care-i starea lui. Predica aceasta se referă și la el. Vedeți unde ați ajuns?

Isus a spus că toată Scriptura trebuie să se împlinească, și așa este. Așa cum s-au împotrivit lane și lambre lui Moise, așa se întâmplă și acum. El nu a vorbit aici despre bapțiști și metodiști, nu este vorba despre ei. Dar așa cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise și Aaron, așa vor încerca să facă și acești bărbați cu mintea stricată în ce privește adevărul. În loc să se întoarcă la Scriptură, ei se ancorează tot mai mult în dogme și doctrine bisericesti. lane și lambre puteau face aceleași

lucrări ca și Moise. Vedeți paralela? Unii oameni cu mintea stricată lucrează împotriva adevărului la fel ca lane și lambre, care s-au ridicat împotriva lui Moise. Ei se împotrivesc adevărului, nu-l suportă în jurul lor și nu doresc să aibă parte de el; nu vor să aibă de-a face cu adevărul. Dar acolo este scris: „*Nebunia lor va fi arătată.*” Da, acest lucru se va arăta atunci când Mireasa își va ocupa locul și va fi ridicată spre cer. Să nu vă îngrijorați! Va fi la fel ca atunci, când Moise și copiii lui Israel au fost scoși din Egipt, iar egiptenii au pierit în mare.

Isus a spus că toată Scriptura trebuie să se împlinească, pentru că a fost insuflată de Dumnezeu. Atunci când L-au acuzat că S-ar da drept Dumnezeu, El a răspuns: „*Nu scrie în legea voastră: „Voi sunteți dumnezei”? Dacă Scriptura îi numește dumnezei, pe aceia cărora li s-a adresat Cuvântul lui Dumnezeu, cum puteți să Mă acuzați de hulă, pentru că am spus: „EU sunt Fiul lui Dumnezeu”?*” Toate aceste Scripturi trebuie descoperite, trebuie să se împlinească. Ei erau orbi și pătrunși de cuvântul oamenilor în loc să fie plini de Cuvântul lui Dumnezeu. Din același motiv se poartă și femeile în felul acesta. De aceea procedează și predicatorii astfel. Ei sunt supuși unui episcop, în loc să se apropie de Isus. Gândul lor este la punga cu bani și la o mulțime de ascultători.

Constatați singuri dacă sunt popular. Dacă nu i-am socoti pe cei care au venit azi în capelă, din afara orașului Jeffersonville, și i-am număra numai pe cei din oraș, ar rămâne o jumătate de duzină, cărora le-aș putea predica. Ce înseamnă aceasta? Biserica este formată din oameni din toată țara: din New York, Boston, Maine, Georgia, Alabama și de pretutindeni. Ei se adună aici din toată țara. Amin. „*Spre seară va fi lumină.*”

Ceilalți nu pot vedea lumina serii; asta este. Ei nu o văd; sunt prea orbi pentru aceasta. Așa spune Biblia.

Rusia și-a primit importanța științifică în lume abia acum patruzeci de ani. Înaintea primului război mondial, nimeni nu a băgat-o în seamă. Ei au fost socotiți a fi capete tari, siberieni bărboși, care nu ar putea deosebi dreapta de stânga. Desigur. Însă acum și-a ocupat locul. Așa a trebuit să fie, pentru ca Scriptura să se

împlinescă. Voi cunoașteți prorocia în care am spus ce se va întâmpla: cum se vor uni ideologiile în comunism. Acum ei sunt în fruntea științei. Noi suntem mult în urma lor. Lumea întreagă este în urma lor. Rusia își afirmă locul. Au dovedit că și ei au minte.

Fiți atenți: omul are încă cele cinci simțuri ca și acum șase mii de ani. Cu aceste simțuri el locuiește în această casă pământescă și Îl slujește pe Dumnezeu. În ultimii șaptezeci și cinci de ani însă, s-a ridicat de la căruța cu cai până la astronauti. De ce? Pentru că s-a îndepărtat de credința în Dumnezeu și s-a îndreptat spre capacitățile minții sale omenești. Ați observat aceasta? Omul nu se mai încrede în Dumnezeu, ci în sine.

Omul a ajuns în starea despre care a vorbit o femeie din Washington. Care era numele ei? Murray. Ea a spus: „Cât timp avem o armată și o flotă de război, nu avem nevoie de bătrânul leHoVaH!” În ce mă privește, eu nu dau nimic pe ceea ce avem! Eu am nevoie de leHoVaH și de nimic altceva. Marina și armata vor trece, dar leHoVaH rămâne în veci! Atâta timp cât sunt o parte din El și din Fiul Lui, voi trăi cu El în veșnicie. Nu pe baza chemării sau a alegerii mele, ci pe baza alegerii Lui. Amin și Amin! Eu nu am nimic de făcut. EL este Cel care a făcut totul pentru mine! Lăsați-mă să-L am sau să mor! Națiuni întregi apar și dispar, dar leHoVaH va rămâne. Asta a făcut în toate timpurile. Roma, Egiptul, și toate acele împărății s-au prăpădit, dar El rămâne leHoVaH. Aleluia! Eu simt prezența Lui.

Rusia s-a ridicat fiindcă trebuia să se ridice. Tot așa trebuie să se întoarcă Israelul în țara lui. Dumnezeu trebuia să-i forțeze pe israeliți să se întoarcă în țara lor, pentru ca Trâmbițele să poată răsună. Rusia a fost împinsă în comunism de Dumnezeu, pentru ca această țară să împlinescă ceea ce a fost prorocit despre ea.

Cât timp omul cu cele cinci simțuri ale lui s-a încrezut în Dumnezeu, avea căruța cu cai. În ultimi șaptezeci de ani, omul a încetat să se mai încreadă în Dumnezeu. Atunci când a fost semnată constituția SUA, ei s-au referit la Dumnezeu în toate actele. Astăzi, Numele Lui nu mai este pomenit nici în adunările lor. Desigur! Ei se

bazează pe standardul științei și al progresului lor. Este o societate fără Dumnezeu. Desigur! Toată lumea este atrasă în necunoștința aceasta despre Biblie. Toată lumea s-a îndepărtat de Dumnezeu, nu numai comuniștii. Dar gândiți-vă că deși posedă seminare, denominațiuni și biserici, Dumnezeu a promis că Cuvântul Său profetic va răsună pentru ca Mireasa să fie scoasă afară, așa cum a prorocit El. Conform făgăduinței Lui, El i-a scos afară de acolo.

Ei se bazează pe inteligența și pe știința lor. Omul L-a împins la o parte pe Dumnezeul în care s-a încrezut odată. Statele Unite L-au împins la o parte. Chiar și din școli L-au scos afară, ca să nu afle nimic copiii noștri despre El. Da, ei L-au scos afară din școli, iar acum vor să îndepărteze și sloganul: „Noi ne încredem în Dumnezeu”, de pe bancnotele dolarilor, iar sloganul: „O națiune sub Dumnezeu”, nu va mai apărea la jurământul militar, pentru că vor să-l șteargă.

Ei s-au îndreptat spre simțurile și gândurile lor. Minte omului nu s-a schimbat deloc în ultimii șaptezeci și cinci de ani, el este încă același om, așa cum l-a creat Dumnezeu de la început, dar puteți înțelege unde am ajuns acum în zilele de pe urmă? Chiar și biserica s-a îndepărtat de Dumnezeu și se încrede în seminarele și în experiența lor, în loc să se încreadă în Cuvânt; nu-L mai vor în adunările și în școlile lor.

Israelul a recunoscut că în ultimii douăzeci și cinci de ani a fost readus în patria sa, conform făgăduinței. Ei nici nu știu cum s-a întâmplat acest lucru; au trebuit să sufere mult, chiar și moartea de martiri sub Trâmbițe, dar acum sunt iarăși în patria lor fără să știe de ce.

De ce s-a trezit Rusia? De ce s-au trezit națiunile? De ce au ajuns la lucruri pe care oamenii de știință le-au considerat ca fiind imposibile acum trei sute de ani? Atunci, un om de știință francez a încercat să dovedească cu o minge aruncată cu viteză mare că atracția gravitațională s-ar desființa dacă un obiect ar atinge viteza de 50 km/h. El a pus greutatea mingii în relație cu corpul său. Astăzi ei au reușit să ajungă la o viteză de 25000 km/h și încearcă să o mai mărească. De ce? Pentru că așa trebuie să fie.

Stânca pe care stătea Biserica era Isus Hristos. Indiferent ce spuneau alții, în timpul lui Luther, Wesley și până în timpul cel mai apropiat, Biserica s-a ținut de Cuvânt, de mesajul ceasului, dar acum s-au îndreptat spre tradițiile lor. De ce au făcut-o?

În ultimii douăzeci și cinci de ani, Israelul a recunoscut că El a avut un motiv pentru care ei se află din nou în patria lor. Lucrurile astea au fost prorocite, și anume că ei vor fi iarăși în patria lor. Da, a fost prorocit că ei vor fi strânși din nou. Osea a spus-o, iar noi am citit aceasta la începutul serviciului divin. Dumnezeu să ne ajute să înțelegem.

În același timp, Mireasa a recunoscut lumina serii. Penticostalii flămânzi au început să înțeleagă că organizațiile nu posedă ceea ce și-au dorit. Ei sunt atât de diferiți și dezbinăți. Vedeți, acum este timpul recunoașterii. Voi trebuie să recunoașteți și să deosebiți. Lumea a aflat, națiunile și-au dat seama; știința a recunoscut. Chiar și Satan a recunoscut că acesta este timpul în care poate să aducă femeile la cădere, să împingă biserica la cădere și să-i distrugă pe oameni. El știe bine aceasta. Dar Dumnezeu știe că pe pământ este un popor care a fost ales dinainte pentru viață. EL a știut că acesta este timpul potrivit să trimită mesajul Său, și a făcut-o. Oamenii au recunoscut ceasul. Mireasa a recunoscut lumina serii.

Dacă Sodoma ar fi recunoscut timpul său, când doi mesageri asemenea lui Billy Graham și Oral Roberts, au venit acolo! Un oarecare nerușinat a prezentat părți dintr-o predică de pe bandă la Phoenix, ca să arate că eu mă contrazic când am spus: „Eu trebuie să fiu botezat în Numele lui Isus.” Apoi a adăugat: „Ascultați ce spune acum”, și se referea la locul unde povesteam despre Africa, cum botezau ei acolo de trei ori în față și de trei ori înapoi. Bărbatul acela pretindea că eu aș fi spus: „Nu este nici o deosebire.” Vedeți, el nu a lăsat să meargă toată banda, ci a scos numai această parte de pe bandă. Așa ceva se poate pedepsi, pentru că aceste benzi sunt protejate de lege. Nimeni nu are dreptul să le falsifice. Nimeni n-ar trebui să facă aceasta; iar dacă totuși o face, ar putea fi acuzat. Dar facem noi așa ceva? Nu! EL a spus: „Lasă-i!” Dumnezeu mi-a făcut cunoscut ce se va întâmpla. Să fiți atenți la omul acesta.

În același timp, Mireasa a recunoscut lumina serii. O, dacă ar fi recunoscut Sodoma ceasul ei...

Același om a pus din nou banda și a spus: „Priviți aici, penticostalilor și bapțiștilor: acest om, prorocul fals William Branham, a spus că Oral Roberts și Billy Graham ar fi fost în Sodoma.” Apoi a oprit banda. Asta a fost. El nu a derulat-o mai departe unde spune că ei au fost mesageri pentru Sodoma. Ei nu au fost în Sodoma de pe vremuri, ci sunt mesageri pentru Sodoma de azi. Oricine știe că eu am spus-o în felul acesta. Ascultați banda de acasă. Cine adaugă sau scoate un cuvânt, partea lui îi va fi scoasă. Dacă acesta este Cuvântul Domnului, atunci să-l lăsăm așa.

Domnul Isus a spus că dacă Sodoma ar fi recunoscut mesagerul, ar mai sta și astăzi în picioare. Dacă ar fi recunoscut ziua ca și Avraam. Avraam știa că va veni fiul făgăduit. Dar știa și că mai întâi trebuie să aibă loc o transformare, pentru că el și Sara erau prea bătrâni. După ce s-a întâlnit cu Cel care a cunoscut gândurile Sarei care se afla în spatele Lui, în cort, el a recunoscut ceasul în care trăia și a spus: *„Domnul meu! Trebuie să vă aducem ceva pentru spălarea picioarelor.”* Și: *„Te rog să rămâi un pic.”* O, Doamne! a fost Domnul, Elohim. El a recunoscut că Dumnezeu îi vorbește dintr-un trup omenesc; a recunoscut semnul Lui și a fost binecuvântat de Domnul. Sodoma nu a recunoscut ziua ei și a fost arsă de foc iar Isus a spus: *„Cum a fost în zilele acelea, tot așa va fi când se va descoperi Fiul Omului.”*

Biserica nu și-a recunoscut ziua. Așa cum Israelul a fost forțat să se întoarcă în Palestina, tot așa și comunitățile denominaționale vor fi forțate să intre în Consiliul Mondial al Bisericilor. De ce? Pentru că nu au recunoscut ceasul. Oameni buni, ieșiți afară de acolo! Nu luați parte la păcatele lor! Fugiți pentru viața voastră, altfel veți fi prinși de semnul fiarei și nu veți mai putea face nimic! Atunci cel necurat va rămâne și în continuare necurat, dar cel care este sfânt (nu care va fi sfânt, ci care este sfânt), se va sfinți și în continuare. O femeie cu părul scurt nu poate fi sfântă. Pentru unii este greu de crezut, dar aceasta este Sfânta Scriptură. Biblia spune că prin aceasta ea își necinstește capul, care este soțul ei, iar Capul bărbatului este Hristos, ceea ce înseamnă că ea Îl necinstește pe Hristos. Poate ea să fie necinstită fără să fie necurată? Atunci cea cu părul scurt va avea și în

continuare păr scurt, iar dacă poartă pantaloni scurți, va purta și în continuare pantaloni scurți. Cel ce tăgăduiește Cuvântul, Îl va tăgădui și în continuare. Dar cel sfânt va fi și în continuare sfânt. Cel drept va fi și în continuare drept. Cuvântul cel drept s-a descoperit în Fiul lui Dumnezeu. Recunoașteți aceasta? EL va fi sfânt și drept și în continuare. Desigur!

Biserica nu a recunoscut ziua ei ca și iudeii, care nu știu cum au ajuns în patria lor. Ei au fost aduși acolo fără contribuția lor. Prin ce? Puterea statală i-a adus la locul lor. Vă voi spune acum ceva: „Puterea statală a adus Israelul în patria sa.” Și tot puterea statală va aduce biserica în Consiliul Mondial al Bisericilor. Dar puterea lui Dumnezeu îi va aduce pe oameni în Mireasa Sa. Lumea te forțează aici și dincolo, dar Dumnezeu te forțează în sus. Duhul lui Dumnezeu, care este Cuvântul lui Dumnezeu (*„Cuvintele Mele sunt Duh și viață!”*) va aduce Mireasa la locul ei, iar ea își va recunoaște poziția în Cuvânt. Atunci ea este în Hristos. Nici o putere statală nu poate să facă așa ceva, deși aceasta a adus Israelul în patria sa. Puterea statală a bisericilor va forța orice organizație religioasă să intre în Consiliul Mondial, dar puterea lui Dumnezeu va ridica Mireasa în slavă.

Oameni buni, recunoașteți ziua voastră pe baza avertismentului lui Isus: semnul Sodomei și starea bisericii de astăzi.

Priviți ce urma să se întâmple în timpul acesta conform Cuvântului Său. Ascultați bine! Semnul Sodomei urma să se repete în zilele noastre, un semn ca la Avraam cel chemat afară, care a primit semnul cu o zi înaintea distrugerii Sodomei. Tot ce a fost prorocit, se va întâmpla acum. Observați ziua în care trăiți! Ne-am referit în continuu la aceasta.

EL a promis că vă trimite lumina cerească, pentru ca sămânța Cuvântului care urma să fie semănată pentru timpul acesta, să ajungă la coacere. Sămânța este aici înăuntru. Sămânța este Biblia. De ce? Pentru că Isus a zis că sămânța pe care a semănat-o Semănătorul este Cuvântul. Înainte de seceriș sămânța are nevoie de lumină pentru ca holda să se coacă. Altfel se strică și dispare. Dar dacă sămânța este pusă în pământ bun și primește lumină de la soare, aceasta trebuie să se

coacă. EL a promis că în zilele de pe urmă, spre seară, va răsări soarele pentru ca sămânța să ajungă la coacere. Sămânța a fost semănată prin predicare. Acum Fiul lui Dumnezeu aduce această sămânță la desăvârșire confirmând-o, dovedind că este adevărată. Înțelegeți aceasta? Recunoașteți ziua voastră! Trebuie să închei.

Cei bogați, învățați și orbi din Laodicea vor scoate Cuvântul din mijlocul lor. Au făcut-o? EL a spus că o vor face. Prorocii din Vechiul Testament au fost trimiși să confirme Cuvântul în timpul lor pentru ca oamenii care au fost aleși dinainte să-L recunoască în timpul lor. Astfel au recunoscut: femeia de la fântână, Natanael, orbul Bartimeu, Petru și toți ceilalți. EL era Cuvântul și împlinirea acestuia. *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți; dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți cel puțin aceste lucrări, căci ele vă spun cine sunt Eu”*. Înțelegeți aceasta? Să nu pierdeți șansa acestei zile! Bărbații și femeile din trecut au recunoscut, au intrat și au fost siguri.

De ce nu înțeleg pentecostalii ziua lor? Recunoașteți că a sosit timpul serii. Acest timp a sosit pentru ca venirea lui Isus să se confirme. Noi suntem la sfârșit! Recunoașteți ziua!

Știu că v-am reținut mult timp. Este ora 12.00, dar îmi place această hrană. Ea este viață pentru credincioși. Recunoașteți timpul în care trăiți și semnul timpului. Înțelegeți unde a ajuns totul: Israelul, biserica imorală și Mireasa? Ce nu s-a împlinit încă și ce se va întâmpla ca următorul eveniment? Luarea Miresei! Desigur, fiecare biserică privește în viitor spre un eveniment puternic. Pentecostalii zic: *„Slavă lui Dumnezeu că va veni o zi când vom face una și alta.”* Vedeți, ei mărturisesc și cred așa ceva. Ei sunt ca și Caiafa care a spus odată: *„Este mai bine ca un singur om să moară pentru popor.”* Biblia ne spune că el a fost atunci mare preot și din cauza aceasta a spus-o. A prorocit fără să știe ce spune. Dar a recunoscut el prin această „prorocie” adevărul, când L-a dat la moarte pe Domnul său, al cărui mare preot era? Exact așa este și astăzi. Ei așteaptă să vină un timp deosebit.

Eu merg și la conferințele oamenilor de afaceri creștini și acolo ei spun: „Slavă lui

Dumnezeu!” Predicatorii se ridică și pun oamenii în euforie și speranță, spunând: „Va veni o trezire mare. Mâna Domnului va veni peste acest pământ.” Oamenii trăiesc cu speranța, fără să înțeleagă că aceasta se întâmplă în timpul Trâmbițelor și au legătură cu Israelul. De ce fac aceasta? Pentru că sunt creștini după mărturie, dar nu știu ce fac. Nici Caiafa n-a înțeles ce face. Tot așa nici ei nu-și dau seama că resping tocmai mesajul care le-a fost trimis. Amin. Noi am cercetat Scriptura zi de zi și săptămână de săptămână, până când s-a dovedit un adevăr de netăgăduit. Isus a spus că dacă cei orbi nu pot primi adevărul, să-i lăsăm în pace. *„Dacă un orb călăuzește pe un alt orb, cad amândoi în groapă.”* Eu nu știu când și unde, dar știu că va veni.

Știți, acum înțeleg de ce voia Satan să mă oprească. Ieri m-am simțit foarte rău. Nu primisem nici un Cuvânt din partea Domnului, deși am făcut tot ce am putut. Mâncasem porumb care nu mi-a făcut bine la stomac. Am fost așa de bolnav, încât abia am putut să mă scol și mă gândeam: „Ce ar putea fi? Mă duc acolo și nu știu ce să spun. Doamne, nu-mi trece prin cap nici un text biblic pe care l-aș putea nota, nu știu absolut nimic.” Pur și simplu nu știam ce să fac. Dar după ce am primit mesajul, Satan îmi spunea în continuu: „Te simți rău, ai dureri de cap, ești bolnav. Nu poți să te duci și să te prezinți acolo. Totul va fi așa și așa.”

Îmi aduc aminte de povestea unui om din Anglia. El a fost doar un om obișnuit. Se spune că un rege avea să trimită un mesaj urgent despre dușman. Astfel a vorbit cu acest om care stătea lângă el: „Ia acest mesaj, du-l repede în locul acela și transmite porunca mea. Ca dovadă că ești trimis de mine, ia sceptrul meu.” El a plecat repede și a ascuns sceptrul sub manta. Când trecea pe lângă santinelă și pe lângă străjerii care vroiau să-l oprească, el le răspundea: „Înapoi! Eu am un mesaj din partea regelui; sunt trimisul regelui.” Vedeți, el avea un cuvânt confirmat!

Atunci m-am gândit: „Satană, du-te din calea mea! Eu am mesajul Împăratului și trebuie să mă duc.”

Ei L-au ucis pe Împăratul păcii la Ierusalim, L-au pus într-o groapă și au pecetluit-o. Trei zile și nopți L-a ținut moartea, dar în dimineața de Paște, El a luat sceptrul în

mână și a strigat: „La o parte moarte! La o parte mormântule! Deschide-te! EU SUNT mesajul Regelui; trebuie să Mă arăt și să dovedesc învierea. EU sunt învierea și viața. Aleluia!” Acum mă simt bine. Este mesajul Împăratului. Îl recunoașteți, prieteni? Noi am fost adunați pentru sunetul trâmbiței Domnului, iar când va răsună nu va mai fi timp.

EL a strâns Israelul a treia zi, așa cum vestise și au trecut 2700 de ani de atunci. EL a promis că-i va strânge în ziua a treia și că le va arăta calea vieții, și a făcut-o. Acum ei sunt acolo și așteaptă să fie luată Mireasa. Apoi pot apărea cei doi proroci evrei, ca să ajungă și ei la cunoștința adevărului.

Voi știți că de curând am fost în Cairo pentru a merge la ei. Lewi Petruș îmi spunea: „Frate Branham, dacă vor vedea aceasta vor crede, pentru că ei cred în proroci.” Eu am acceptat și am zis: „Cred că va fi o treabă bună.” Vedeți cum este omul? Dar recunoașteți și harul lui Dumnezeu? Ei au citit Noul Testament, pentru că fratele Lewi din Suedia a trimis un milion de exemplare. Acești iudei nu sunt ca iudeii moderni, iar după ce au citit, au venit și au spus: „Dacă acesta este Mesia, să facă semnul prorocului și vom crede.”

Lewi Petrus zicea: „Frate Branham, aceasta este ocazia potrivită! Aceasta este o ocazie. Cineva mi-a spus că va veni odată o astfel de ocazie. Eu fac călătoriile într-acolo.” Cineva a venit și s-a așezat aici cu fratele Arganbright. El a spus: „Frate Branham, asta ar trezi Israelul. Fă-i să înțeleagă și arată-le semnul prorocului, căci atunci vor crede.” Când am auzit aceasta, am zis: „Doamne, eu sunt pregătit pentru aceasta.” Am luat banii și mi-am cumpărat un bilet, m-am urcat în avion și am aterizat la Cairo, zicându-mi: „Da, eu sunt pregătit. ”

Atunci Duhul Sfânt mi-a zis: „Acesta nu este locul tău; și nu este timpul tău..” Vedeți, omul se supraestimează. Eu mă gândeam: „Oh, dacă acum am venit așa de departe, mă voi duce. ” dar Ceva îmi spunea: „Oprește-te! Să nu te duci acolo! Trebuie să zbori mai departe în India. Du-te în India, dar nu într-acolo.”

De ce nu pot merge acum?" Și m-am dus în spatele clădirii aeroportului și m-am rugat: „Doamne Isuse, ce înseamnă aceasta?” Atunci El mi-a descoperit voia Sa. Acolo vor merge cei doi proroci. Totul trebuie să aibă loc conform Scripturii. Trebuie să vină Moise și Ilie, dar Mireasa nu a fost luată încă din drum. Acești doi proroci se vor întoarce și vor face semnul prorocului. Așa spune Sfânta Scriptură. Atunci totul este pe deplin împlinit, iar Israelul se va naște ca națiune într-o singură zi. Amin. Luminile serii strălucesc.

„Va fi lumină spre timpul serii,

Drumul spre slavă îl veți găsi cu siguranță.

În botezul în apă există azi lumină,

Înmormântați în Numele scump al lui Isus,

Tineri și bătrâni, pocăiți-vă de păcatele voastre!

Atunci Duhul Sfânt vă va umplea cu siguranță!

Lumina serii a apărut.

Este un fapt real că Dumnezeu și Hristos sunt una.”

Noi suntem în timpul sfârșitului, prieteni, și ne gândim la cântecul inspirat al poetului, în care se spunea:

„Neamurile se prăbușesc (a început acum 15 ani).

Israelul se trezește.

Semnele despre care au vorbit prorocii,

se împlinesc.

Zilele neamurilor sunt numărate (priviți la murdăria lor)

Ele se află într-o stare de frică;

Întoarceți-vă, voi cei împrăștiați,

la proprietatea voastră.

Ziua răscumpărării este aproape.

Inima oamenilor se pierde de frică.

Fiți plini de Duhul lui Dumnezeu.

Pregătiți-vă lămpile și curățiți-le.

Priviți în sus, căci răscumpărarea voastră este aproape. (Desigur!) Prorocii

mincinoși mint, ei tăgăduiesc adevărul lui Dumnezeu. (Nu-i așa?) Isus Hristos este Dumnezeul nostru.”

Ei nu cred aceasta pentru că au în minte tot felul de idei și concepții despre lume; dar poetul inspirat spune: „Noi umblăm pe urmele apostolilor.”

Vă aduceți aminte de vedenia mea? Atunci am spus: „Dacă cei cărora le-a predicat Pavel vor intra, vor intra și ai mei, pentru că eu am lucrat exact ca apostolul Pavel. Pe baza aceasta, milioane și-au ridicat mâinile și au spus: „Noi ne bazăm pe aceasta.” De ce? Pentru că recunoaștem ziua și semnul timpului în care trăim. Poate este mai târziu decât credem. Într-o zi cel de afară va rămâne afară, iar cine este înăuntru, va rămâne pentru totdeauna înăuntru, pentru că se va închide ușa.

Dacă astăzi este printre noi cineva care încă nu a intrat, nu vă uitați la slujitorul acesta neștiutor și nepregătit care stă aici. Nu priviți la așa ceva, ci la Cuvântul care este confirmat. Priviți spre Duhul Sfânt care confirmă că acesta este Adevărul. Noi ne aflăm în timpul serii. Este mai târziu decât ne gândim!

Femeilor, lăsați-vă părul să crească! Soră, te rog să arunci hainele nepotrivite de pe tine. Aruncați țigările, pentru că vine ceasul în care cel necurat rămâne necurat, iar cel drept va rămâne drept. Cine este înăuntru, va rămâne înăuntru, iar cel ce este afară, va rămâne afară. Calea este îngustă. Dacă cel drept abia va fi salvat, atunci unde va fi păcătosul fără Dumnezeu, cel care tăgăduiește adevărul?

Să ne plecăm capetele. Scumpii mei, care ați venit din diferite state ale Americii, lăsați-ne să ne facem un inventar la acest altar, în lumina ceasului și a zilei în care trăim. Care este astăzi situația Duhului lui Dumnezeu din inimile noastre? Gândiți-vă că trebuie să fie acel Duh fără compromisuri sau murdărie. Orice învățătură a unei comunități și toate celelalte lucruri nu sunt valabile.

Să nu îndrăzniți să adăugați sau să scoateți ceva din Cuvânt! Dacă veți încerca să

dați o versiune proprie sau o răstălmăcire, vi se va lua partea din Cartea vieții. Încercați voi să spuneți ceva ce nu a spus Duhul? Vreți să prezentați Cuvântul într-un anumit fel sau luați exact ceea ce spune și îl lăsați așa? Sau luați părți din predici și le combinați în așa fel ca să iasă ceva ce nu este drept? Voi spuneți: „O, eu nu cred așa ceva! Nici comunitatea mea nu crede așa ceva, ci spune că este doar părerea unui om despre Cuvânt.” Dar acest Om este Dumnezeu! Biblia spune să nu vă tăiați părul. Și tot această Biblie spune că este o urâciune înaintea lui Dumnezeu, dacă femeile poartă haine bărbătești. Duhul Sfânt a vorbit prin vasul acesta nevrednic și smerit, care poate să stea aici, în epoca aceasta când Împăratul cel mare a zis: „Aici este sceptrul Meu, ia-l, du-te la ei, și transmite-le mesajul ”

Eu știu că denominațiunile încearcă să oprească mesajul cu toate mijloacele, dar prin harul lui Dumnezeu, sunt tot pe drumul meu chemând națiune după națiune, din loc în loc, din comunitate în comunitate: „Veniți și ieșiți afară!” Nu este popular dar, este adevărat!

Veți primi mesajul în același Duh în care a fost scris, în care a fost dat? Aici nu avem loc să chemăm la altar, dar inima voastră este altarul. Dacă nu ați făcut-o încă, atunci ridicați mâinile și spuneți: „O, Dumnezeule ai milă de mine. Lasă ca Duhul lui Dumnezeu să intre în mine, pentru ca puterea Lui să mă elibereze de păcatele mele, de obiceiurile rele, de ură, de dorința de ceartă și de tot ce mai există negativ în mine. Eu știu că duhul meu nu este încă pregătit pentru cer. Pregătește-mă, Doamne în ultimul moment. Poate că aceasta este ultima predică pe care o aud. Poate că este pentru ultima dată când aud acest mesaj, de aceea ridic mâna. Dumnezeu să aibă milă de mine.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. S-au ridicat multe mâini. Să ne oprim puțin și să rămânem în rugăciune. Voi care ați ridicat mâinile, arătați prin aceasta că sunteți cuprinși, dar simt că Duhul mai cheamă pe cineva.

Dumnezeule Scump, care cunoști toate lucrurile și ai făcut toate lucrurile pentru un scop anume, unii au fost condamnați, alții au fost orbiți. Pavel spunea că Olarul are

puterea să facă vase de onoare și vase de ocară. Vasele care au fost făcute spre ocară, urmau să le evidențieze pe celelalte care au fost pregătite pentru onoare. Nu poate Olarul să facă ce vrea? Nu este planul lui Dumnezeu pregătit așa dinainte, pentru a-i chema pe cei aleși de El mai dinainte? El i-a chemat pe cei ce au fost cunoscuți dinainte. Și pe cei ce i-a chemat, i-a și proslăvit.

Poate că astăzi sunt printre noi oameni ca femeia de la fântână, afundați în murdărie, în necredință, în tradiții și învățături făcute de oameni. Poate că astăzi ați auzit pentru prima dată aceste lucruri, dar ceva v-a avertizat în mod deosebit în inima voastră. Doamne, s-au ridicat multe mâini. Fie ca Olarul cel mare să primească aceste vase și să le facă vase de cinste. Eu cred că în inima fiecăruia există un motiv bine întemeiat, altfel nu ar fi făcut-o.

Permite robului Tău smerit să se roage pentru ei, Doamne. Eu m-aș ruga pentru ei, ca unul care stă între cei vii și cei morți, ca unul care s-a rugat pentru oamenii din Sodoma: „ Veniți afară! Veniți repede afară! ”

Veniți cu o inimă smerită la tronul lui Dumnezeu și spuneți: „Isuse, de acum înainte ești al meu. Îți promit aceasta acum, în timp ce stau aici și sunt cuprins de Duhul Tău. Dacă El m-a cuprins aici, eu nu trebuie să mă duc mai departe. Te-ai întâlnit cu mine aici și chiar aici vrem să facem totul, aici în rândul întâi, doi, cinci, sau oricâți ar fi. Aici trebuie să fie pecetluit totul, pentru că aici m-ai condamnat și tot aici mi-ai promis că vei face iarăși totul bine. Chiar dacă sunt murdar și stricat, trebuie să devin alb ca zăpada. Eu cred Cuvântul Tău întreg. Sunt pregătit să umblu după Cuvânt, să-L cred și să-L primesc. Fac aceasta spre slava lui Dumnezeu. Știu că viața mea nu valorează nimic, nici pentru mine, nici pentru Dumnezeu și nici pentru aproapele meu. Este bună doar pentru cel rău care vrea să facă o marionetă din mine, să mă arunce încolo și înapoi, să fiu jucăria vreunui bărbat sau idolul vreunei femei. O, Doamne, fă-mă un slujitor al Tău.” Ți-i predau acum, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău.

Cu capetele și inimile plecate, vrem să cântăm:

Îl aud pe Mântuitorul meu chemând ... (Prietene, poate că aceasta este ultima ta posibilitate). Poți să auzi glasul Lui, care te cheamă? Ce te cheamă? Cine este Mântuitorul tău? Cuvântul. Ce trebuie să faci? Să te dezici de lume. „ Eu nu sunt încă botezat în Numele lui Isus.. Unde mă voi duce cu El? Prin apă, prin grindină, pretutindeni, la ora de rugăciune, la bazinul de apă pentru botez, peste tot.”. Decideți-vă dacă are dreptate Cuvântul sau biserica. „Sunt eu în adevăr, sau El? Conștiința este în drept sau Cuvântul?” Voi vă aflați acum la locul de judecată. Este corect ceea ce am crezut până acum, sau Cuvântul Său? Este bine să port părul scurt sau să umblu în pantaloni scurți? Este bine să fac parte dintr-o denomi-națiune? ” Ce a spus El?

Mi-am ridicat și eu mâinile, Doamne. Unde trebuie să predic următorul mesaj? Este în seara aceasta aici sau în Africa, Germania sau Elveția? Unde este acest loc, Doamne? Oriunde mă conduci, Te voi urma. Eu mă duc cu El pretutindeni.

Să mai rămânem cu capetele aplecate. Vă veți duce cu El pretutindeni, oriunde vă va conduce? Vă veți duce cu El și dacă timpul se va sfârși? „Chiar dacă oamenii mă vor prigoni și mă vor batjocori, mă voi ține de El și Îl voi urma. Mă voi duce cu Tine, oriunde mă vei călăuzi, Doamne. Eu voi sta credincios lângă Tine. Chiar și în căldura luptei voi sta credincios, iar dacă voi cădea, Tu mă vei ridica, Doamne.” „Cine își pierde viața din pricina Mea, o va găsi din nou.

Unde mă conduce El, îl voi urma,

Unde mă conduce El, îl voi urma,

Unde mă conduce El, îl voi urma,

Voi merge cu El, cu El, tot drumul.

El îmi va da har și slavă.

El îmi va da...

Doamne Isuse, suflă acum peste aceste batiste. Vindecă-i pe cei bolnavi și suferinzi, Doamne. Dăruiește-le vindecarea, Doamne, în Numele lui Isus.

Vă simțiți bine acum? („Amin”). Simțiți că acum totul este gata? („Amin”).

Trâmbița Domnului va suna, și timpul nu va mai fi.

Aceasta este ultima trâmbiță, iar dimineața cea veșnică va începe strălucind în lumină. Noi vrem să-l cântăm acum împreună:

Când va suna Trâmbița Domnului... Dă-ne cheia.

Când trâmbița Domnului va suna și timpul nu va mai fi,

Iar dimineața se rupe veșnic luminos și corect;

Când mântuiții pământului se vor aduna pe alt mal,

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi, voi fi acolo

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi,

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi,

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi, voi fi acolo.

În acea dimineață strălucitoare și fără nori,

Când morții în Hristos vor învia,

Iar slava învierii Sale se împarte;

Atunci când toată viața s-a sfârșit și lucrarea noastră pe pământ este gata,

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi, voi fi acolo.

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi,

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi,

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi,

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi, voi fi acolo.

Să ridicăm mâinile și să spunem: „Prin harul Tău, Doamne. Prin harul Tău, Doamne!” Acum suntem frați și surori în Domnul, și vrem să ne întoarcem unii spre alții și să ne strângem mâinile. Spuneți: „Când Domnul îi cheamă pe ai Săi, voi fi acolo.”

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi,

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi,

Când Domnul îi cheamă pe ai Săi,

Prin harul Mântuitorului meu, voi fi acolo.

O, va fi un timp minunat, când vom umbla și vom auzi pe cineva spunând: „Cine este aceasta?” Mama! Amin! „Nu va mai dura mult! În câteva minute veți fi schimbați.” Noi vom fi răpiți împreună și uniți pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh. O, într-un moment, într-o clipă. „Aici este fratele DeArk. Aici este fratele ... Privește, sunt toți aici. Ce s-a întâmplat? „Ei mi s-au arătat. Acum nu va mai dura mult; într-un moment voi fi transformat, într-o clipă!” O, da!

Așa cum a spus El, Israelul era ca norii dimineții. Dreptatea voastră a dispărut ca aburul. Când totul va fi șters de lumina soarelui, Domnul îi va chema pe ai Săi, iar eu voi fi acolo. (Fratele Branham cântă.).

Să ne ridicăm. O, nu este minunat? Acestea sunt locurile cerești în Hristos Isus. Nu aș schimba aceasta cu nimic. Oricât de mult îmi place să mă duc la pescuit și la vânătoare, pentru că-L văd acolo pe Dumnezeu în natură, nu aș schimba un minut din aceste trăiri din adunare cu toate experiențele de vânătoare. Un minut din aceasta este suficient.

„O, Dumnezeule, lasă ca în mine să înceapă o trezire. Lasă ca eu să fiu această trezire. Lasă ca fiecare dintre noi să fie o trezire. Fă-mă flămând, Doamne, fă-mă însetat. Creează în mine, Doamne, ceea ce am nevoie. Lasă-mă să fiu al Tău! Din ceasul acesta să fiu un slujitor mai devotat, mai smerit, prietenos, mai devotat pentru slujbă, să privesc mai mult la cele pozitive decât la cele trecătoare și

negative. Lăsați-mă să alerg spre țintă pentru premiul chemării cerești al lui Dumnezeu în Hristos Isus. Amin.” Aceasta este dorința noastră, nu-i așa?

Până deseară când ne vom vedea din nou, vrem să luăm cu noi scumpul Nume al lui Isus. Să ne aplecăm capetele.

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al tristeții și al durerii;

Vă va oferi bucurie și mângâiere,

Ia-L oriunde mergi.

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului;

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Acum să ne plecăm capul.

Ia Numele lui Isus cu tine,

Ca un scut de orice capcană;

Când tentațiile te înconjoară, te aduni... - **Amin-**